

Biblijске lekcije

*Evangelje u Pavlovoj poslanici **Galaćanima***

Sv. 97. Br. 4.
listopad–prosinac 2021.

Kazalo

REFORMNI POKRET
ADVENTISTA SEDMOG DANA

1. Pavlovo obraćenje i poziv	5	<i>Biblijске lekcije, program za svakodnevno proučavanje temelji se isključivo na Biblijama i Duhu proroštva bez dodatnih komentara. Citati su što kraći, koliko je to moguće, kako bi pružili jezgrovitu, izravnu misao. Zgrade [] su dodane u nekim slučajevima kako bi se osigurala jasnoća, ispravan kontekst i lakoća čitanja. Snažno preporučamo dublje proučavanje izvornih materijala.</i>
2. Crkvama u Galaciji	10	
3. Naprijed u Antiohiju	15	
4. Rast u jedinstvu	20	
5. Živjeti u potpunosti kroz milost	25	
6. Kojeg gospodara slijedimo?	31	
7. Savez milosti	36	
8. Čisto evanđelje	41	
9. Kršćanska sloboda	46	
10. Hoditi u Duhu	52	
11. Tijelo protiv Duha	57	<i>Ilustracije: Good Salt na naslovnoj stranici; Adobe Stock na str. 30, 76; Map Resources na str. 4, 51, 76.</i>
12. Kad vidimo slabosti i pogreške	62	
13. Uzvisite križ	67	

ISSN 1333 2600

Izdavač:	Seventh Day Adventist Reform Movement, General Conference, Sabbath School Department, Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, USA
Za Hrvatsku:	Reformni pokret adventista sedmog dana, Ribnička 12, 10110 Zagreb
Tel./fax:	(01) 3634-067
E-mail:	info@rpasd.hr
Internet:	www.rpasd.hr www.facebook.com/ReformniPokretAdventistaSedmogDana

Biblijski stihovi
preuzeti iz prijevoda:
Mobilna aplikacija:
Odgovorni urednik:
Biblijija: Živa riječ ili Varaždinska Biblijija
iOS / Android - SDARM Mobile XP
Boris Bosanac

Predgovor

U ovom tromjesečju, učenici Subotnje škole širom svijeta će proučavati o Pavlovom evanđelju te kako je ono opisano u njegovoј poslanici Galaćanima. Što mi možemo naučiti iz ove kratke, ali snažne poslanice?

„[U Galaciji] su mnogi naučavali da je potrebno vršiti židovske običaje i obrede; da je jednostavno vršenje Zakona, bez vjere u Kristovu krv, dovoljno za spasenje.” — *Djela apostola*, str. 553.

„Pavao je molio one koji su nekoć u svojem životu upoznali Božju moć, da se vrate svojoj prvoj ljubavi za evanđeosku istinu. Neporecivim argumentima iznio im je prednost da postanu slobodni muškarci i žene u Kristu, po čijoj se milosti pomirenja svi koji Mu se potpuno pokore oblače u odjeću Njegove pravednosti. Zauzeo je stajalište prema kojem svaka duša koja se želi spasiti mora steći istinsko, osobno iskustvo s Bogom.” — *Djela apostola*, str. 388.

Apostol je vidio da radi spašavanja vjernika u Galaciji od opasnih utjecaja koji su im prijetili mora poduzeti najodlučnije mjere, uputiti najoštira upozorenja.” — Isto, str. 387.

„Otkupljenje kroz Krista znači prestanak prijestupa Božjeg zakona i oslobođenje od svakog grijeha; nijedno srce koje je ispunjeno neprijateljstvom prema Božjem zakonu ne može biti u skladu s Kristom, koji je patio na Golgoti kako bi obranio i uzdigao Zakon pred cijelim svemirom.” — *Faith and Works*, str. 95.

„[Kristova] prolivena krv, Njegovo lomljeno tijelo, sve je to zadovoljilo zahtjeve prekršenog Zakona i tako je On premostio provaliju načnjenu grijehom. On je stradao u tijelu, da bi svojim ranjenim i slomljenim tijelom mogao pokriti bespomoćnog grešnika. Pobjeda, postignuta Njegovom smrću na Golgoti, zauvijek je pred svemirom skršila moć sotonih optužbi i utišala njegove lažne priče da Bog nije sposoban na samoodrivanje i da zato ono nije bitno ni u ljudskoj obitelji.” — *God's Amazing Grace*, str. 153.

„Bog želi ostvariti nebeski plan, te da nebeski božanski red i sklad prevladaju u svakoj obitelji, u svakoj crkvi, u svakoj ustanovi. Da je ova ljubav prožimala društvo, mi bismo vidjeli ostvarenje plemenitih načela u kršćanskoj ljubaznosti i pažljivosti, i u kršćanskom milosrđu prema onima koji su otkupljeni Kristovom krvljom. Duhovni preobražaj bio bi zapažen u svim našim obiteljima, u svim našim ustanovama, u našim crkvama. Kada se to preobraženje zaista bude dogodilo, sve te sile postat će oruđa preko kojih će Bog prenositi nebesku svjetlost svijetu i na taj način, božanskom disciplinom i obukom, pripremati ljudе za nebesko društvo.

Isus je otiašao pripraviti stanove za one koji se pripremaju da putem Njegove ljubavi i blagodati stanuju u svjetlosti.” — Isto, str. 250.

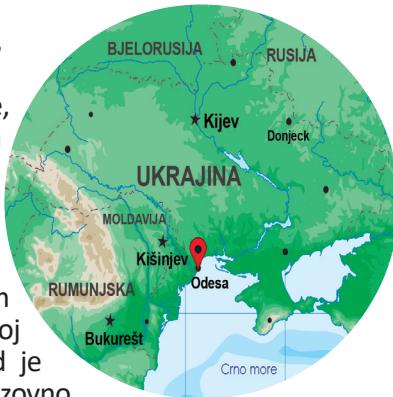
Neka nam Bog pomogne da budemo među onima koji će uistinu cijeniti ovu mogućnost!

Generalna konferencija, Odjel za subotnju školu

Subota, 2. listopada 2021.

Dar prve subote za crkvu u Odesi, Ukrajina

Odesa je četvrti najveći grad Ukrajine, s populacijom od 1,017,699 stanovnika (2020). Smještena je na sjeverozapadnoj obali Crnog mora na granicama Europe, Bliskog istoka i Azije. Ovo multikulturalno prometno središte je poznato po svojim odmaralištima, plažama i turističkim kompleksima. Odesa privlači velik broj turista, posebice ljeti. Ovaj obalni grad je također i važno znanstveno te obrazovno središte zemlje pa privlači studente kako iz Ukrajine, tako i iz inozemstva.

Povjesno gledano, već dugo vremena je pravoslavlje dominantna religija u Odesi, ali brojne su i ostale kršćanske denominacije te judaizam. Vrlo je jasno kako u ovome gradu postoje mnoge mogućnosti za propovijedanje evanđelja. Pogodno vrijeme se približava kraju, a toliko je posla koji treba biti učinjen za spašavanje duša.

Poruka Reformacije napreduje u Odesi i interes raste; tamo imamo članove crkve i ljude koji su zainteresirani za istinu, a u jesen 2018. godine se jedan propovjednik sa svojom obitelji preselio u Odesu kako bi nastavio vršiti misionarski rad. Ipak, nažalost još uvijek nemamo stalno mjesto za bogoslužje. Draga braćo i sestre, ljubazno vas pozivamo da svojim molitvama podržite (Luka 10:2) objavljivanje vječnog evanđelja u našem gradu. Božja sluškinja nam također upućuje poruke koje se posebno mogu primijeniti na Odesu: „Naročito djelo treba se izvršiti u mjestima gdje ljudi stalno dolaze i odlaze. Krist je u Kafernaumu radio veliki dio svog vremena, jer je to bilo mjesto kroz koje su putnici stalno prolazili i gdje su se mnogi često zadržavali“—*Evangelizam*, str. 585. „Svetlost dolazi, 'idi naprijed, uđi u nova područja i službujući anđeli će ići pred tobom... Podignite spomenike u skromnim domovima molitve i osigurajte mjesto za malo stado koje će biti izbačeno iz poznatih crkava“—*Letters and Manuscripts*, str. 14, Letter 260, 1899.

Vjerujemo da Bog u Odesi želi izgraditi svjetionik istine za spasenje mnogih; zato Vas molimo za velikodušne darove za izgradnju doma molitve u našem gradu. Unaprijed se zahvaljujemo vama i Gospodu te se molimo da vas On sve bogato blagosloví.

Vaša braća i sestre iz Odesе

Pavlovo obraćenje i poziv

UPAMTITE STIH: „Da im otvorиш oči pa se obrate od tame k svjetlu i od vlasti Sotonine k Bogu, da bi primili oproštenje grijeha.” Djela 26:18, prvi dio.

„Oni koji su čuli [Pavla] znali su da je bio s Isusom. Obdaren silom odozgo, bio je sposoban usporediti duhovno s duhovnim i rušiti Sotonine utvrde. Njegov prikaz Božje ljubavi, kako se očitovala u žrtvi Njegova jedinorođenog Sina, lomio je srca slušatelja i mnogi su pitali: Što moram učiniti da se spasim?” — Djela apostola, str. 208.

Predlažemo da pročitate: *Djela apostola*, str. 123–127, 386, 387.

Nedjelja

26. rujna

1. REVAN U GNJEVU

a. **Tko je bio Savao iz Tarza i koju pogrešno usmjerenu misiju je on revno izvršavao? Filipljanima 3:5, 6; Djela 26:4, 5, 9–11.**

„[Savao] nije imao osobno poznавање Isusa из Nazareta или Njegove misije, ali je spremno prihvatio prijezir i mržnju rabina prema čovjeku koji je bio daleko od ispunjavanja njihovih ambicioznih nada; i nakon Kristove smrti, on se rado pridružio svećenicima i starješinama u progonstvu Njegovih sljedbenika kao omražene sekte.” — *Sketches From the Life of Paul*, str. 10.

b. **Ipak, koji događaj je na neki način uznenemirio Savlov um? Djela 6:8–12; 7:57–60.**

„Nikakva sudska presuda nije bila izrečena Stjepanu; ali su rimske vlasti bile podmićene velikom količinom novca kako ne bi izvršili istragu ovog slučaja. Savao se činio ispunjen gnjevnom revnošću na mjestu Stjepanovog suđenja i smrti. Činilo se da je ljut na vlastita tajna uvjerenja kako je Bog poštovao Stjepana u istim trenucima u kojima su ga ljudi prezirali.” — Isto, str. 20.

2. NAGLO ZAUSTAVLJEN

a. Objasnite Savlovu perspektivu i cilj na putu u Damask. Djela 9:1, 2.

„Savla su Židovi veoma cijenili zbog njegove revnosti u progonstvu kršćana. Nakon Stjepanove smrti, on je bio izabran za člana Sanhedrina, zbog načina na koji se ponašao pri tom događaju. Ovaj obrazovani i revni rabin je bio moćno oruđe u Sotoninim rukama za izvršenje pobune protiv Božjeg Sina“ — *Sketches From the Life of Paul*, str. 20.

„Savao je bio na putu za Damask zbog svojega posla, ali odlučio je obaviti dvostruku zadaću i usput naći sve Kristove sljedbenike. Iz tog je razloga pribavio pisma Velikog svećenika koja su se trebala čitati po sinagogama, a koja ga ovlašćuju da uhvati sve za koje se pretpostavlja da su Isusovi sljedbenici i da ih pod pratinjom dovede u Jeruzalem gdje bi bili suđeni i kažnjeni.“ — Isto, str. 21.

b. Što je naglo zaustavilo Savlov gnjev i na koji način je on reagirao u strahu? Djela 9:3–5 (prvi dio).

c. Kojim otkrićem je Savao bio šokiran? Djela 9:5. (srednji dio)

„Kakvo je to poniženje bilo za Pavla kad je saznao da je sve svoje snage stalno upotrebljavao protiv istine. Misleći da Bogu službu čini, on je progonio Krista. Kad se Spasitelj u blistavom sjaju svoje slave otkrio Pavlu, ovaj se s gnušanjem zgrozio nad svojim djelom i nad samim sobom. Sila i sjajnost Kristove slave mogla ga je uništiti, ali Pavle je bio kao 'izgnanici puni nade' (Zaharija 9:12). On je fizički oslijepio od blistave slave Onoga na koga je do tada hulio, ali to je bilo samo zato da bi mogao duhovno progledati, da bi se probudio iz letargije koja je otupila i umrtvila njegovu moć razumijevanja. Njegova probuđena savjest sada ga je teško osuđivala. Njegova dotadašnja revnost i iskrenost u suprotstavljanju svjetlosti, koja ga je obasjala preko Božjih vjesnika, sada je predstavljala osudu za njegovu dušu; i osjetio je gorku grižnju savjesti.“ — *Biblijski komentari*, 6. str. 1058.

3. PROBUĐEN KAO IZ SNA

- a. Što je Isus želio reći Savlu Svojim zaključkom? Djela 9:5 (zadnji dio).
-

„Spasitelj je progovorio Savlu preko Stjepana, čijoj se jasnoj logici nije mogao usprotiviti. Učeni Židov vidio je kako lice mučenika odsjajuje Kristovu slavu – lice mu je bilo „poput lica anđeoskoga“ (Djela 6:15). Također je bio svjedokom Stjepanova strpljenja prema svojim neprijateljima i kako im je oprostio. Bio je i svjedokom čvrstine i radosne privrženosti mnogih koje je on predao da budu mučeni i da stradaju. Vidio je neke koji su s radošću dali čak i život zbog svoje vjere.

Sve je ovo glasno govorilo Savlu i s vremenom u njegov um utisnulo gotovo nesavladivo osvjedočenje da je Isus obećani Mesija. U takvim prilikama borio se po čitave noći protiv tog osvjedočenja.“ — *Djela apostola*, str. 116.

„Svaki napor da se zaustavi napredak evanđelja rezultira ozljedom i patnjom protivnika. Prije ili kasnije njegovo vlastito srce će ga osuditi; on će shvatiti da se uistinu 'ritao protiv bodila'.“ — *The Review and Herald*, 16. March 1911.

- b. Kako je Savao reagirao kad je uvidio kako je bio u krivu? Djela 9:6 (prvi dio).
-

„[Savao] je osjetio gorku grižnju savjesti. U svojim mislima, duhu i postupcima nije se više osjećao pravednim, već od zakona potpuno osuđenim. Bez Spasitelja, koga je progonio, osjećao se potpuno izgubljenim grješnikom.“ — *Biblijski komentari*, 6. str. 1058.

- c. Što je iduće dogodilo u Savlovom iskustvu? Djela 9:6 (zadnji dio), 9.
-

„Tijekom tri dana i tri noći dok je bio slijep imao je vremena za razmišljanje o svemu, i u svojoj bespomoćnosti i beznađu predao se Kristu, koji mu je jedini mogao podariti oproštaj i obući ga u haljine svoje pravde.“ — *Biblijski komentari*, 6. str. 1058.

4. DRASTIČNA PROMJENA U DAMASKU

a. Kako je Krist blagoslovio Savla u Damasku? Djela 9:10, 15–18; 22:13–16.

„Koliko je ovo bio različit ulazak u grad od onoga što je [Pavao] očekivao! S ponosnim zadovoljstvom on se približavao Damasku, očekujući da će ga pri njegovom dolasku dočekati pohvale i odobravanje zbog časti koju mu je dodijelio velesvećenik te zbog revnosti i žara koje je pokazao kako bi pronašao vjernike, odveo ih u Jeruzalem da bi tamo bili osuđeni i kažnjeni bez milosti... On je odlučio da niti jedan kršćanin ne smije pobjeći njegovoј potrazi. On se planirao raspitivati o muškarcima, ženama i djeci te njihovom vjerovanju i vjerovanju onih s kojima su bili povezani; planirao je upadati u kuće kako bi uzimao zatočenike te kako bi ih svezane poslao u Jeruzalem.

Ali koliko je ovo bio drugačiji prizor od onoga što je on očekivao! Umjesto moćnog postupanja i primanja časti, on sam je praktički postao zatočenik, lišen vida te ovisan o vodstvu svojih suputnika. Bespomoćan i mučen gržnjom savjesti, osjećao se kao da je osuđen na smrt...

Činilo mu se da je potpuno lišen suošćenja svih ljudi; preispitivao je sebe te žarko molio slomljennog i pokajničkog duha.

Ta tri dana su se činila kao tri godine ovom Židovu koji je bio slijep i mučen savješću.“ — *Sketches From the Life of Paul*, str. 25, 27.

„Tijekom tri dana molitve i posta u Judinoj kući u Damasku, Savlova vjera bila je na ozbiljnoj kušnji. Bio je sasvim slijep i u potpunom neznanju o onome što se od njega traži... U svojoj nesigurnosti i nevolji ozbiljno je zavapio Bogu.“ — Isto, str. 29.

„Savao je postao učenik Isusovih učenika. U svjetlu zakona, sebe je video kao grešnika. Prosvijetljen viđenjem, vrlo je jasno video da je Isus, kojega je u svom neznanju smatrao varalicom, autor i začetnik religije Božjeg naroda od Adamovih dana i svršetak vjere, branitelj istine i srž proročanstava...

U svjetlu Moralnog zakona, za koji je on smatrao da ga revno drži, Savao se video kao grešnik nad grešnicima. On se pokajao, to jest, umro je grijehu i postao je poslušan Božjem zakonu. Povjerovao je u Isusa Krista kao svog Spasitelja, bio je kršten i tada je propovijedao Isusa jednako onako revno i žarko kao što Ga je nekad odbacivao.“ — Isto, str. 30, 31.

„Ovo divno Savlovo obraćenje otkriva zapanjujući način na koji čudesna Kristova sila djeluje na um i srce čovjeka.“ — Isto, str. 27.

„Savao progonitelj je bio obraćen i postao je Pavao, apostol poganim.“ — *Proroci i kraljevi*, str. 699.

5. BOŽANSKO POSLANJE

- a. Objasnite poseban poziv koji je dan Savlu, čije hebrejsko ime znači „izmoljen od Boga“, a koji je kasnije bio zvan po svom rimskom imenu - Pavao, što znači malen ili ponizan. Djela 26:16–18.
-
- b. Koju ključnu temu je on trebao naglašavati i zašto? Galaćanima 1:3.

„Milost vam“ (Efežanima 1:2). Mi sami za sve dugujemo Božjoj obilnoj milosti. Milost u Savezu odredila je naše sinovstvo. Milost u Spasitelju omogućila je naše otkupljenje, naše obnovljenje i naše uzdizanje do položaja subaštinika s Kristom. Bog nas ne voli zato što smo mi prvi zavoljeli Njega, već »još dok bijasmo grješnici« (Rimljanima 5:8), Krist je umro za nas... lako smo svojom neposlušnošću zasluzili Božje nezadovoljstvo i osudu, On nas nije odbacio; nije nas ostavio da se svojom ograničenom snagom borimo protiv sile neprijatelja. Nebeski anđeli vojuju naše bitke umjesto nas; i surađujući s njima, mi možemo izaći kao pobjednici nad silama zla.

Mi nikada ne bismo saznali značenje ove riječi »milost« da nismo pali. Bog voli bezgrešne anđele, koji Mu služe, koji su poslušni svim Njegovim zapovijedima, ali im ne pruža svoju milost. Ta nebeska bića ništa ne znaju o milosti; ona im nikada nije ni bila potrebna, jer nikada i nisu sagriješili. Milost je Božje svojstvo pokazano nedostojnim ljudskim bićima. Mi je nismo tražili, ali je ona bila posljana kako bi potražila nas. Bog se raduje kad može izliti svoju milost na svakoga koji gladuje za njome. On svakome od nas objavljuje uvjete pod kojima možemo dobiti Milost, ne zato što smo je dostojni, već upravo zato što smo je tako potpuno nedostojni. Naša potreba je ujedno i naša kvalifikacija koja nam daje sigurnost da ćemo primiti taj dar.

Božja ponuda milosti čeka na poziv svake duše pogodjene grijehom. Ona će izlijeciti svaku duhovnu bolest. Kroz nju srca mogu biti očišćena od svake nečistoće. To je lijek evanđelja za svakoga koji vjeruje.“ — *In Heavenly Places*, str. 34.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Kako Gospod možda meni šalje opomene savjesti kao što je slao Savlu?
2. Što se događa kad prihvativimo ili odbacimo ove opomene savjesti?
3. Kakvu pouku Gospod želi da ja izvučem iz Savlovog ranog iskustva?
4. Zašto su tri dana sljepoće bila toliko neophodna za Savlovu budućnost?
5. Kako i ja mogu biti ohrabren središnjom temom Pavlovoog propovijedanja?

Crkvama u Galaciji

UPAMTITE STIH: „[Isus Krist] koji dade sama sebe za naše grijeha da nas izbavi iz sadašnjega zloga svijeta po volji Boga i Oca našega, komu slava u vjeke vjekova. Amen.“ Galaćanima 1:4, 5.

„Oni koji su čuli [Pavla] znali su da je bio s Isusom. Obdaren silom odozgo, bio je sposoban usporediti duhovno s duhovnim i rušiti Sotonine utvrde. Njegov prikaz Božje ljubavi, kako se očitovala u žrtvi Njegova jedinorođenog Sina, lomio je srca slušatelja i mnogi su pitali: Što moram učiniti da se spasim?“ — Djela apostola, str. 208.

Predlažemo da pročitate: Djela apostola, str. 123–127, 386, 387.

Nedjelja

3. listopada

1. IZBAVLJENJE OD GRIJEHA

a. Kako Pavao započinje svoju poslanicu Galaćanima 1:1–5.

„Pavao i njegovi suradnici naviještavali su opravdanje vjerom u Kristovu žrtvu pomirenja. Prikazali su Krista kao onoga koji je, vidjevši bespomoćno stanje ljudskog roda, došao izbaviti muškarce i žene tako što je živio u poslušnosti Božjem zakonu i platio kaznu za neposlušnost.“ — Djela apostola, str. 207.

„Davši svoj život za život svijeta, Krist je premostio jaz koji je načinio grijeh i Zemlju prokletu grijehom pridružio kao osvojenu pokrajinu ostalom nebeskom svemiru. Bog je izabrao da ovaj svijet bude pozornica djelovanja moćnih djela Njegove milosti. I dok je osuđujuća presuda nad njim zbog pobune njezinih stanovnika bila obustavljena, dok su se nagomilavali oblaci gnjeva zbog prijestupa Božjeg zakona, na Nebu se čuo tajanstveni glas: „Evo dolazim! ... Bože moj ... vršim volju twoju.“ (Psalam 40:7, 8) Naša Zamjena i Jamac došao je s Neba izjavljujući da je donio sa sobom veliki i neprocjenjivi dar vječnog života.“ — This Day With God, str. 84.

2. ZABAVA, POŽUDA, OGOVARANJE

- a. Što se događalo u Galaciji te je uzrokovalo Pavlovu zabrinutost? Galaćanima 1:6, 7.
-

„Za boravku u Korintu Pavao je imao razloga za ozbiljnu bojazan za neke već osnovane crkve. Zbog utjecaja lažnih učitelja koji su se pojavili među vjernicima u Jeruzalemu, među vjernicima u Galaciji naglo se počela širiti podjela, krivovjerje i putenost. Ovi su lažni učitelji miješali židovsku predaju s evanđeoskim istinama. Ne mareći za odluku općeg sabora u Jeruzalemu, zahtjevali su od obraćenika iz poganstva da vrše propise obrednog zakona.

Stanje je bilo kritično. Nastalo zlo prijetilo je brzim uništenjem galacijskih crkava.

Pavla je zaboljelo srce i duša mu je bila uznemirena zbog otvorenog otpada dijela onih koje je vjerno poučavao načelima Evanđelja. Odmah je pisao zabludjelim vjernicima razotkrivajući lažne teorije koje su prihvatali, i s velikom oštrinom korio one koji su odstupili od vjere“—*Djela apostola*, str. 383, 384.

- b. Što može dovesti do ovakvih događaja? Izreke 16:28; Amos 2:4.
-

„Gotovo u svakoj crkvi bilo je članova koji su po rođenju bili Hebreji. Hebrejski učitelji su bili spremni približiti se takvim obraćenicima i preko njih su našli uporište u crkvama. Učenje koje je Pavle zastupao nije bilo moguće pobiti biblijskim argumentima, stoga su oni pribjegavali najbeskrupuloznijim mjerama kako bi osujetili i oslabili njegov utjecaj i autoritet. Tvrdili su da on uopće nije bio Kristov učenik i da od Njega nije primio nikakav nalog, a da se ipak drsko usuđuje širiti učenje koje se direktno kosi sa onim što zastupaju Petar, Jakov i ostali apostoli. Tako su izaslanici Judaizma uspjeli mnoge kršćanske obraćenike odvratiti od njihovog učitelja u Evanđelju. Uspjevši u ovome, navodili su ih da se vrate držanju ceremonijalnog zakona kao da je to bitno za spasenje. Vjera u Krista i pokoravanje zakonu od Deset zapovijedi smatrani su manje značajnim. Razdor, krivovjerje i odavanje čulnosti počeli su naglo hvatati maha među vjernicima u Galaciji.“ — *Biblijski komentari*, 6. str. 1108.

3. SLIJEDITI BOŽJI PUT

- a. Zašto svi trebamo poslušati snažne riječi koje je Pavao bio primoran objaviti crkvama u Galaciji? Galaćanima 1:8, 9.
-

„Mnogi su izmislili svoje evanđelje na isti način kao što su Božji zakon zamijenili svojim zakonom.“ — *The Review and Herald*, 3.rujna 1901.

„Vršenje vanjskih oblika pobožnosti umjesto svetosti srca i života još uvijek odgovara neobnovljenoj naravi, kao što je to bilo u vrijeme ovih židovskih učitelja. Danas, kao i u ono vrijeme, postoje lažni duhovni vođe čiji nauk mnogi rado slušaju. Sotona promišljeno nastoji odvratiti umove od nade u spasenje vjerom u Krista i poslušnošću Božjem zakonu. U svakom razdoblju neprijatelj prilagođava svoje kušnje predrasudama i naklonostima onih koje nastoji prevariti. U apostolsko doba naveo je Židove da uzdižu obredni zakon a odbace Krista; danas navodi mnoge koji se smatraju kršćanima da pod izlikom poštovanja Krista prezru moralni zakon i tvrde da se njegovi propisi mogu nekažnjeno prestupati. Dužnost je svakog Božjeg sluge da se čvrsto i odlučno odupre svima koji izvrću vjeru i da riječju istine neustrašivo razotkrije njihove zablude.“ — *Djela apostola*, str. 387.

- b. Objasnite položaj Pavla kao Božjeg sluge i kako ovo podsjeća na Kristove riječi iz Propovijedi na gori. Galaćanima 1:10; Luka 6:26, 22, 23 (prvi dio).
-
-
-

„Istina Božja nikada nije bila popularna u svijetu. Tjelesno srce se uvijek protivi istini. Zahvaljujem Bogu što se moramo odreći ljubavi ovoga svijeta, ponosa srca i svega što vodi u idolopoklonstvo da bismo mogli biti sljedbenici Čovjeka s Golgotom. Svijet nikada neće voljeti niti poštovati one koji se pokoravaju istini. Božanski Učitelj, hodeći u poniznosti među djecom čovječjom, izgovorio je ove riječi: „Tko god hoće biti moj učenik, neka uzme svoj križ i neka podje za mnom.“ Da, podimo za svojim Uzorom. Je li On tražio slavu i hvalu ljudi? O, ne! Trebamo li onda mi tražiti slavu i hvalu taštoga svijeta? Oni koji ne ljube Boga neće ljubiti ni Božju djecu.“ — *2. Svjedočanstvo*, str. 491.

4. UTEMELJEN NA STIJENI

- a. **Kako je Pavlova vjera u Isusa bila utvrđena i, iako mi možda nismo susreli Krista na vidljiv način poput apostola, na čemu jednako tako i naša vjera treba biti čvrsto utemeljena? Galaćanima 1:11, 12; Rimljanima 16:25–27.**
-
-

„Zahvaljujući uputama što ih je primio od samog Boga, Pavao je bio potaknut da na svečan i pozitivan način upozori i savjetuje Galaćane. Pisao je ne s oklijevanjem i sumnjom, već sa sigurnošću proizašlom iz osvijedočenja i sigurne spoznaje.“ — *Djela apostola*, str. 386.

„Stvaralačka sila, koja je stvorila svjetove, nalazi se u Božjoj riječi. Ta riječ daje silu; ona rađa život. Svaka zapovijed je i obećanje. Prihvaćena voljom, primljena u dušu, ona sobom donosi život Beskonačnoga. Ona preobražava prirodu i nanovo stvara dušu po Božjem oblicju.

Život koji je na ovaj način dat, na isti se način i održava. Čovjek živi od „svake riječi koja izlazi iz usta Božjih“ (Matej 4:4).“ — *Odgoj*, str. 126.

- b. **Zašto je Pavao naglašavao potpunu promjenu životu koja je bila uključena u njegov poziv? Galaćanima 1:1, 13–16.**
-
-

„U nastojanju da stekne povjerenje svoje braće u Galaciji, Pavao je odvažno branio svoj položaj Kristova apostola. Za sebe je rekao da je apostol „ne od ljudi, niti po kojemu čovjeku, već po Isusu Kristu i Bogu Ocu koji ga uskrisi od mrtvih“. Svoju zadaću nije primio od ljudi, već od najviše Vlasti na Nebu. A njegov je položaj potvrdio opći sabor u Jeruzalemu odlukama kojima se Pavao pokorio u svojem cjelokupnom radu među neznabоćima.

Onima koji su nijekali njegovo apostolstvo, Pavao je iznio dokaz da „ni u čemu nisam manji od nadapostola“ (2. Korinćanima 11:5), ne zato da uzvisi sebe, već da veliča Božju milost. Oni koji su nastojali omalovažiti njegov poziv i rad, borili su se protiv Krista čija se milost i snaga očitovala preko Pavla. Apostol je zbog protivljenja svojih neprijatelja bio prisiljen odlučno ustati u obranu svojeg položaja i vlasti.“ — *Djela apostola*, str. 387, 388.

5. SAM S BOGOM

- a. Objasnite kako je Bog vodio Pavla nedugo nakon njegovog obraćenja i što mi možemo naučiti iz koristi koja je ovime dobivena. Galaćanima 1:17; Job 22:21.
-
-

„Dok je svoje začuđene slušatelje nastojao pozvati „da se obrate i okrenu k Bogu vršeći djela dostojava pokajanja” (Djela 26:20), Pavao je „bivao sve silniji i sve više zbumjivao Židove u Damasku, dokazujući da je Isus Mesija”. Ali mnogi su zatvorili srce ne želeći se odazvati na njegovu vijest, i ubrzo se čuđenje zbog njegova obraćenja pretvorilo u ogorčenu mržnju sličnu onoj koju je on pokazao prema Isusu.

Protivljenje je postalo tako ogorčeno da Pavlu više nije bilo dopušteno raditi u Damasku. Nebeski vjesnik zapovjedio mu je da ode na neko vrijeme i on je „otisao u Arabiju” (Galaćanima 1:17), gdje je našao siguran zaklon.

Ovdje, u samoći pustinje, Pavao je imao dovoljno vremena za mirno proučavanje i razmišljanje. Smireno je razmislio o svojem prošlom iskustvu i učvrstio svoje pokajanje. Tražio je Boga svim srcem ne mirujući dok nije bio siguran da je njegovo pokajanje prihvaćeno i grijeh oprošten. Čeznuo je za jamstvom da će Isus biti s njim u njegovoj budućoj službi. Ispraznio je dušu od predrasuda i tradicija koje su dotad oblikovale njegov život i primio upute od Izvora istine. Isus je komunicirao s njim i utvrdio ga u vjeri obdarivši ga bogatom mjerom mudrosti i milosti.

Kad se ljudski um poveže s Božjim umom, ograničeni um s Beskonačnim, nemoguće je procijeniti djelovanje koje to vrši na tijelo, um i dušu. U takvom zajedništvu stječe se najviše znanje. To je Božja metoda razvoja.“ — *Djela apostola*, str. 125, 126.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Zašto je važno da svi znaju glavnu svrhu Kristove misije?
2. Kako se danas često ponavlja postupanje kakvo je Pavao doživio u Galaciji?
3. Što je često skriveni motiv kritiziranja među vjernicima?
4. Kako i zašto je Pavao dokazao svoj autoritet kao Kristovog apostola?
5. Kako ja mogu isplanirati i imati periode potpune tištine u samoći s Bogom?

Naprijed u Antiohiju

UPAMTITE STIH: „I reče mi [Gospod]: ‘Pođi, jer ja ču te poslati daleko k poganim!‘“ Djela 22:21.

„Koliko je onih koji se ponašaju kao da shvaćaju opasnost koja prijeti grješnicima? Koliko je njih koji tako ugrožene imaju stalno na umu u svojim molitvama Bogu, preklinjući Ga najusrdnije da ih spasi?“ — 6. Svjedočanstvo, str. 413.

Predlažemo da pročitate: Djela apostola, str. 128–130, 155–159.

Nedjelja

10. listopada

1. ŽELJAN PODIJELITI SVOJE OBRAĆENJE

a. **Što je Pavao doživio nakon svog povratka u Damask? Djela 9:22–25.**

„Pavlovoj se mudrosti i dokazima Židovi nisu mogli suprotstaviti i zato su se posavjetovali kako bi njegov glas utišali silom. To im je bio jedini način da se riješe uzroka. Odlučili su ga ubiti. No apostol je bio upozoren. Danju i noću budno su čuvali gradска vrata da spriječe njegov bijeg. Zabrinuti, učenici su se u molitvi obratili Bogu. Malo su spavali jer su bili zauzeti smisljanjem načina i sredstava za Pavlov bijeg. Najzad su smislili plan da će ga kroz prozor spustiti noću u košari preko zida. Na ovaj ponižavajući način Pavao je pobegao iz Damaska.“ — *The Story of Redemption*, str. 276.

b. **Kamo je otisao nakon toga i zašto? Galaćanima 1:18.**

„[Pavao] je tada nastavio svoj put za Jeruzalem u želji da se upozna s apostolima, posebno s Petrom. Nestrpljivo je iščekivao susret s galilejskim ribarom koji je živio, molio se i razgovarao s Isusom dok je bio na Zemlji.“ — *The Story of Redemption*, str. 276.

2. NEOBIČAN DOČEK

- a. Opišite Pavlovo dugo očekivano predstavljanje učenicima. Djela 9:26–28.
-

„[Pavao] se pokušao pridružiti svojoj braći, Kristovim učenicima; ali je bio bolno razočaran kad je video da ga oni ne prihvataju kao jednog od svojih članova. Oni su se sjećali progona koje je on ranije organizirao, i pomišljali su da ih na ovaj način obmanjuje kako bi ih uništio. Istina, oni su čuli za njegovo čudesno obraćenje, ali on se odmah poslije toga povukao u Arabiju, i pošto o njemu dalje nisu čuli ništa određeno, nisu imali povjerenja u glasove o njegovoj velikoj promjeni.

Barnaba, koji je velikodušno podijelio svoja sredstva da bi pomagao djelo Kristovo i ublažavao potrebe siromašnih, poznavao je Pavla još dok se protivio vjernicima. On je tada prišao Pavlu, obnovio svoje poznanstvo s njim, i saslušao njegovo svjedočanstvo u pogledu njegovog čudesnog obraćenja, i njegovih doživljaja iz tog vremena. On je Pavlu potpuno povjerovao, uzeo ga za ruku i osobno doveo pred apostole. Ispričao im je njegova iskustva koja je upravo saznao: kako mu se Isus osobno javio na putu za Damask, kako je razgovarao s njime, kako je Pavle ponovo progledao na Ananijinu molitvu, i kako je zatim po zbornicama Damaska tvrdio da je Isus zaista Sin Božji.

Apostoli se nisu više ustezali, nisu se mogli suprotstavljati Bogu. Petar i Jakov, koji su se tom prilikom jedini od apostola našli u Jeruzalemu, pružili su desnu ruku Zajednice nekadašnjem žestokom progonitelju svoje vjere i primili ga u članstvo. On je sada bio voljen i poštovan isto toliko koliko su ga se ranije plašili i klonili.“ — *Biblijski komentari*, 6, str. 1058, 1059.

- b. Kako su Pavla prihvatali ostali u Jeruzalemu? Djela 9:29.
-

„Pavao je bio siguran da su ovi Izraelovi učitelji, s kojima se nekoć tako dobro poznavao, bili iskreni i pošteni kao on. Ali pogrješno je shvatio duh svoje židovske braće i njegova nada da će se oni brzo obratiti bila je osuđena na gorko razočaranje... Njegovo se srce ispunilo tugom. On bi spremno žrtvovao svoj život kad bi to pomoglo da neki od njih dođu do spoznaje istine.“ — *Djela apostola*, str. 129.

3. VRIJEME ZA POKRET

- a. Što je Gospod rekao Pavlu preko vizije u Jeruzalemu? Djela 22:17–21.
-

„Pavao je okljevao napustiti Jeruzalem bez uvjeravanja tvrdoglavih Židova o istinitosti njegove vjere. Mislio je da, čak i ako zbog istine žrtvuje svoj život, to ne bi bilo ništa više nego samo oslobođenje od zastrašujućeg tereta koji ga je opterećivao zbog Stjepanove smrti... Ali odgovor je bio odlučniji nego prije: „Podi jer ću te poslati daleko k poganim!“

Kad su braća čula za Pavlovo viđenje i Božju skrb nad njim, njihova se zabrinutost za njega povećala. Shvatili su da je on doista Božje odabранo oruđe da odnese istinu poganim. Požurili su da ga potajno izvedu iz Jeruzalema od straha da ga Židovi ne ubiju.“ — *The Story of Redemption*, str. 279, 280.

- b. Kao rezultat ove situacije, što je Pavao rekao o tome koliko je kratko vrijeme proveo sa učenicima? Galaćanima 1:19, 20, 22.
-

- c. Kako se Bog brinuo za Pavla u pripremanju puta za rast crkava u Judeji, Galileji i Samariji? Galaćanima 1:21; Djela 9:30, 31.
-

- d. Opišite povijest rasta i napretka crkve u Antiohiji, trgovačkom središtu Sirije. Djela 11:19–26 (prvi dio).
-

„U napućenoj Antiohiji Pavao je našao izuzetno polje za rad. Njegova učenost, mudrost i revnost vršili su snažan utjecaj na stanovništvo i prolaznike u tom gradu kulture; on je baš bio pomoć kakva je Barnabi bila potrebna.“ — *Djela apostola*, str. 156.

„Premda je Božja volja da u važna središta dođu izabrani posvećeni i daroviti radnici koji će voditi javne evangelizacije, Njegov je cilj također da se vjernici koji žive u tim gradovima koriste svojim od Boga danim talentima u radu za duše.“ — Isto, str. 158.

4. CRKVA U ANTIOHIJI

a. Što je bilo posebno kod crkve u Antiohiji ? Djela 11:26 (zadnji dio).

„Upravo su u Antiohiji učenici prvi put nazvani kršćanima. To su ime dobili zato što je Krist bio glavni predmet njihova propovijedanja, naučavanja i razgovora. Stalno su ponavljali događaje koji su se odigrali za vrijeme Njegove zemaljske službe, kad su učenici bili blagoslovljeni Njegovom osobnom prisutnošću. Neumorno su propovijedali Njegov nauk i čuda ozdravljenja. Drhtavim usnama i suznih očiju govorili su o Njegovoj patnji u vrtu, izdaji, suđenju i smaknuću, o strpljenju i poniznosti kojom je trpio poniženje i mučenje kojem su Ga izložili Njegovi neprijatelji te božanskoj samilosti kojom se molio za one koji su Ga progonili. Njegovo uskrsnuće, uzašašće i djelo zastupanja palog čovjeka na Nebu bili su predmeti kojima su se najradije bavili. Nije čudo da su ih pogani prozvali kršćanima, jer su propovijedali Krista i po Njemu upućivali svoje molbe Bogu.

Ime kršćani dao im je zapravo Bog. To je kraljevsko ime dano svima koji se udružuju s Kristom.“ — *Djela apostola*, str. 157.

b. Kako Pismo predstavlja naziv „kršćani“ kao počasni simbol? Jakov 2:7; 1. Petrova 4:16, 14.

c. Dok živimo u svijetu u kojemu većina ljudi nisu vjernici, kako možemo biti nadahnuti prvim kršćanima? Djela 4:13.

„Budući da su živjeli usred naroda koji je naizgled malo mario za ono sto je od vječne vrijednosti, nastojali su privući pozornost iskrenih u srcu i pozitivno svjedočiti o Onome koga su voljeli i služili Mu. U poniznoj službi naučili su ovisiti o snazi Svetoga Duha da riječi života budu djelotvorne. I tako su u različitim životnim prilikama svakodnevno svjedočili o svojoj vjeri u Krista.“ — *Djela apostola*, str. 158.

5. SLAVLJENJE BOGA

- a. Kako možemo biti ohrabreni i motivirani izvještajem koji su crkve u Judeji primile o Pavlovom radu? Galaćanima 1:23, 24.
-

„Za vjernike prve kršćanske crkve apostol Pavle je mogao kazati: „I slavlju Boga zbog mene“ (Galaćanima 1:24). Zar se ne trebamo stoga i mi truditi živeći tako da bi se to isto moglo reći i o nama? Gospod će otvoriti put pred onima koji Ga potraže svim svojim srcem. On želi da priznamo Njegov vrhovni nadzor koji se ogleda u pripremanju polja gdje trebamo raditi i otvaranju puta kako bi u tom radu bili uspješni.

Propovjednici i evanđelisti trebaju naći više vremena za usrdnu molitvu s onima koji su osvijedočeni istinom. Imajte na umu da je Krist uvijek sa vama. Gospod ima u pripravnosti najdragocjenija sredstva svoje milosti kako bi okrijepio i ohrabrio iskrenog i poniznog radnika. Zato nastojte svjetlost kojom vas je Bog obasjao uvijek prenositi i na druge. Oni koji čine tako, prinose Gospodu najdragocjeniju žrtvu. Srca i lica onih koji nose dobre vijesti o spasenju ozarena su duhom zahvalnosti i odavanja slave Bogu.“ — *6. Svjedočanstvo*, str. 413.

„Božje djelo na Zemlji danas ima potrebu za živim predstavnicima biblijske istine. Rukopoloženi propovjednici sami nisu dorasli zadaći upozoravanja velikih gradova. Bog poziva ne samo propovjednike, već i liječnike, medicinsko osoblje, literarne evanđeliste, biblijske radnike i druge posvećene vjernike s različitim talentima, koji imaju spoznaju Božje riječi i koji poznaju snagu Njegove milosti, da razmotre potrebe ovih neopomenutih gradova. Vrijeme brzo prolazi i mnogo toga još treba učiniti. Mora se upotrijebiti svako sredstvo da se mudro iskoriste sadašnje mogućnosti.“ — *Djela apostola*, str. 158, 159.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Što trebam naučiti iz Pavlovog razloga za putovanje od mjesta do mjesta?
2. U mojoj zoni utjecaja, kako ja mogu biti ono što je Barnaba bio za Pavla?
3. Što ja mogu učiniti kako bih pomogao svojoj lokalnoj crkvi da svijetli poput crkve u Antiohiji?
4. Pri čitanju Pavlove priče u Galaćanima 1:11-24, što trebam naučiti iz činjenice da on nije gundao niti se žalio zbog sve patnje koju je uistinu proživio?
5. Čemu ja možda dopuštam da me sprječi u potpunjem proslavljanju Boga?

Rast u jedinstvu

UPAMTITE STIH: „A apostoli i starješine se sabraše da razvide tu stvar.“ Djela 15:6.

„Zid koje je razdvajao Židove i pogane je bio srušen. Oni više nisu bili u različitim prostorijama; pogani su bili ujedinjeni s vjerujućim Židovima. Pogani nisu uklonili Židove s njihovog položaja, nego su postali sudionici u primanju blagoslova. Na ovaj način je ispunjena Kristova misija.” — *The Signs of the Times*, 25. August 1887.

Predlažemo da pročitate: Djela apostola, str. 160–165, 188–200.

Nedjelja

17. listopada

1. POSLANI NA MISIJU

a. Nakon što su Pavao i Barnaba proveli jednu godinu u Antiohiji, kako je lokalna crkva i službeno potvrdila njihov poziv, potičući ih da krenu u nova polja? Djela 13:1–3. Što bi nas ovo trebalo naučiti?

„Bog je obilno blagoslovio Pavlov i Barnabin rad tijekom godine koju su proboravili s vjernicima u Antiohiji. Ali nijedan od njih nije bio službeno određen za evanđeosku službu... Prije nego što su bili poslani kao misionari u poganski svijet, ovi su apostoli svečano posvećeni Bogu postom i molitvom te polaganjem ruku.” — *Djela apostola*, str. 160, 161.

„Oni stalno trebaju posjećivati nova mjesta; i podizati nove crkve. One koji se opredijele za istinu treba organizirati u crkve, i propovjednik tada treba preći u druga isto tako važna polja. Čim se jedna skupština organizira, propovjednik je dužan članove uputiti u rad. Treba ih naučiti kako da u tom radu budu uspješni. Tako obučavanju propovjednik treba posvetiti više vremena nego držanju propovijedi. Svoje članove on treba naučiti kako primljeno znanje mogu prenijeti na druge.” — *Pacific Union Recorder*, 24. April 1902.

2. SAVJETOVANJE I IZVJEŠTAVANJE

- a. **Što su Pavao i Barnaba mogli posvjedočiti o svojem misionarskom radu? Djela 14:27. Na koji način i mi danas trebamo tražiti isto iskustvo? Zaharija 10:1.**
-

„Uložimo odlučne napore da se otvore nova polja na sjeveru i jugu, istoku i zapadu...“ — *Evangelizam*, str. 19, 20.

„Naši propovjednici ne trebaju dadiljati crkve, smatrući crkve nekim posebnim predmetom njihove brige. I crkve ne trebaju biti ljubomorne, niti se osjećati zapostavljeno ako ne primaju brigu i napore propovjednika. Crkve same trebaju preuzeti teret i najozbiljnije raditi za duše. Vjernici trebaju biti dobro utvrđeni, imajući čvrst korijen u Kristu, kako bi mogli donijeti plod na Njegovu slavu. Ujedinjeni, oni trebaju težiti postignuću jednog cilja – spašavanju duša.“

Svi koji znaju istinu trebaju ovo znanje prenositi na druge. Mi sad trebamo uvježjavati ljudе i dodjeljivati im poslove, pružajući im sva sredstva za širenje istine. U ovome vremenu postoji velika nestašica radnika. Mnoštvo muškaraca i žena bi mogao biti dodijeljen posao.“ — Australasian Union Conference Record, 1. August 1902.

„Uskoro će proći vrijeme za rad. Tko ne želi sudjelovati u završnom djelu? Svi mogu učiniti nešto.“ — *Historical Sketches*, str. 173.

- b. **Opišite izazov s kojim su se ubrzo suočili Pavao i Barnaba te kakav su odgovor oni imali. Djela 15:1, 2; Galaćanima 2:1–5.**
-

„Pavle... ovdje opisuje posjetu koju je učinio Jeruzalemu da bi se raspravilo i utvrdilo jedno važno pitanje koje je tada potresalo crkve u Galiciji: – Moraju li se i neznabošći obrezivati i držati ceremonijalni zakon.“ — *Biblijski komentari*, 6, str. 1108.

- c. **Što je opći sabor vjernika razmatrao i kakav primjer to također pruža i nama? Djela 15:4–6.**
-

„Braća se trebaju međusobno savjetovati, jer smo u svim dijelovima Božjeg vinograda svijednako pod Njegovom vlašću.“ — *8. Svjedočanstvo*, 8, str. 233.

3. SKUPLJANJE KAKO BI SE UJEDINILI OKO BOŽJE VOLJE

- a. **Kako se nastavio opći sabor vjernika i do kojeg su zaključka došli?**
Galaćanima 2:7–10; Djela 15:7–14, 19, 20.
-

„[Pavlov posjet Jeruzalemu] bio je jedini slučaj u kojem se njegov stav razlikovao od stava ostalih apostola koji su bili stariji od njega. On je prvo želio osobno, u užem krugu, porazgovarati s vodećim apostolima. U tom razgovoru on je stvar u njenom punom značenju iznio pred Petra, Jakova i Ivana. Sa dalekovidnom razboritošću on je zaključio da će – ukoliko ovi ljudi budu navedeni da zauzmu pravilan stav – sve biti zadobiveno. Da je ovo pitanje odmah iznio pred cijeli Savjet, došlo bi do podijeljenosti u osjećanjima. Jake predrasude koje su već postojale zbog toga što on neznabošće nije prisiljavao da se obrezuju, navele bi mnoge da ustanu protiv njega. Tako bi cilj njegove posjete bio osujećen, a njegova korisnost u mnogome spriječena. Međutim, ova trojica vodećih apostola, protiv kojih takve predrasude nisu postojale, budući pridobiveni za pravilan stav, iznijeli su stvar pred Savjet i dobili pristanak i suglasnost svih u odluci da se neznabošći oslobole obveza koje nameće ceremonijalni zakon.“ — *Biblijski komentari*, 6, str. 1108.

- b. **Koji odgovor je poslan natrag u Antiohiju? Djela 15:22–31.**
-

- c. **Zašto svi vjernici trebaju biti budni dok s molitvom proučavaju i dijele istine iz Božje riječi? 1. Petrova 3:15; 2. Timoteju 2:15; 4:2–4.**
-

„U svakom dobu neprijatelj prilagođava svoja iskušenja prema predrasudama i težnjama ljudi. U vrijeme apostola, on je naveo Židove da uzdižu obredni zakon i odbacuju Krista, a u današnjem vremenu on navodi mnoge koji se nazivaju kršćanima da, pretvarajući se kako proslavljuju Krista, preziru moralni zakon i naučavaju kako se njegove odredbe mogu kršiti bez posljedica. Dužnost svakog vjernog Božjeg sluge je da se čvrsto i odlučno odupre onima koji iskriviljuju vjeru te da neustrašivo ukaže na njihove pogreške koristeći Božju riječ.“ — *Sketches From the Life of Paul*, str. 192.

4. KRIVULJA UČENJA

- a. **Što se dogodilo kad je Petar (dolazeći iz Jeruzalema, gdje se već susretao sa Židovima i njihovim predrasudama) posjetio Antiohiju? Galaćanima 2:11–13.**

„Jeruzalem je bio glavni grad Židova i u njemu je vladala najveća isključivost i vjerska zasljepljenost. Prirodno je da su kršćani iz judaizma, koji su živjeli s hramom pred očima, dopustili svojim mislima da se vrate na posebne prednosti Židova kao naroda. Kad su vidjeli da kršćanska Crkva napušta obrede i običaje judaizma, i shvatili da će u svjetlu nove vjere posebna svetost kojom su bili zaodjenuti židovski običaji uskoro biti izgubljena, mnogi su se rasrdili na Pavla kao onoga koji je u velikoj mjeri bio uzročnikom ove promjene. Čak ni svi učenici nisu spremno prihvatali odluku sabora. Neki su se zalagali za obredni zakon pa su s nezadovoljstvom gledali na Pavla jer su mislili da je u svojim načelima u odnosu na obvezu židovskog zakona bio popustljiv.

Sroke i dalekosežne odluke općeg sabora unijele su sigurnost u redove vjernika iz poganstva i Božje djelo je napredovalo...

Kad je Petar poslije posjetio Antiohiju, stekao je povjerenje mnogih vjernika svojim mudrim ponašanjem prema obraćenicima iz poganstva. Neko vrijeme postupao je sukladno svjetlu dobivenom s Neba. On je toliko uspio svladati svoje stečene predrasude da je mogao sjesti za stol s obraćenicima iz poganstva. Ali kad su iz Jeruzalema došli neki Židovi koji su revnovali za obredni zakon, Petar je nepromišljeno promijenio svoje ponašanje prema obraćenicima iz poganstva. „Njemu su se u pretvaranju priključili i ostali Židovi, tako da je njihovim pretvaranjem bio zaveden i Barnaba.“ Otkrivanje ove slabosti kod onih koji su bili poštovani i voljeni kao vođe, ostavilo je mučan dojam na vjernike iz poganstva. Crkvi je zaprijetila podjela.“ — *Djela apostola*, str. 197, 198.

- b. **Kako je Pavao ispravio ovu situaciju? Galaćanima 2:14.**

„Pavao je video razarajući utjecaj na crkvu, koji je imalo dvolično Petrovo ponašanje te ga je otvoreno ukorio zbog skrivanja svojih stvarnih stavova.“ — Isto, str. 198.

5. POUKA ZA SVE

- a. Što svi trebamo naučiti iz načina na koji je Petar prihvatio Pavlov ukor te činjenice da je ovaj ispravak učinjen javno? Psalam 141:5; Izreke 27:5.
-

„Petar je u Antiohiji pogriješio u načelu poštenja i čestitosti. Pavle se direktno suprotstavio njegovom razornom utjecaju. Ovo je u Bibliji zabilježeno za dobro drugih, i da bi predstavljalo ozbiljnu opomenu za ljudе na visokom položaju da ne žrtvuju poštenje, već da se čvrsto drže načela...

Bog neka pomogne svakom pojedincu da shvati svoju bespomoćnost i nemoć da svoj brod neoštećen sigurno dovede u luku mira. Milost Kristova nam je neophodna svakog dana. Njegova milost koja se ni sa čim ne može usporediti jedino nas može spasiti i sačuvati da ne griješimo.“ — *Biblijski komentari*, 6, str. 1108, 1109.

„Petar je uvidio pogrješku koju je učinio i odmah je pokušao, koliko je to bilo u njegovoj moći, popraviti učinjeno zlo. Bog, koji od početka zna kraj, dopustio je Petru da očituje slabost svojega karaktera da bi kušani apostol mogao vidjeti da u njemu nema ničega čime bi se mogao pohvaliti. Čak i najbolji ljudi, prepušteni sebi, pogriješit će u prosudbi. Bog je također video da će se u budućnosti pojaviti neki koji će biti toliko zavedeni da će za Petra i njegove navodne nasljednike tvrditi da imaju uzvišene povlastice koje pripadaju samo Bogu. Ovaj je izvještaj o apostolovoj slabosti trebao ostati dokazom njegove pogriješivosti i činjenice da ni u čemu nije bio iznad ostalih apostola...

Što su veće odgovornosti povjerene ljudskom oruđu, i što su veće prilike da upravlja i nadgleda, to će ono nanijeti više štete ako ne bude pažljivo slijedilo Gospodnji put i radilo u skladu s odlukama koje je donijelo opće tijelo vjernika na zajedničkom saboru.“ — *Djela apostola*, str. 198, 199.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Ako budem u zatvoru zbog istine, što treba biti moj prioritet?
2. Kako me stradanje Krista i Njegovih apostola treba motivirati?
3. Što me potres u Filipima uči o Bogu kojem služim?
4. Opišite kako je brutalni tamničar bio promijenjen.
5. Što su bili plodovi Božjeg poziva za Pavla da podje u Makedoniju?

Živjeti u potpunosti kroz milost

UPAMTITE STIH: „S Kristom sam razapet — živim, ali ne više ja, nego Krist živi u meni. A što sada živim u tijelu, živim vjerom u Sina Božjega koji me uzljubi i predade sama sebe za mene.“ *Galaćanima 2:2.*

„Istinska vjera poziva se na Kristovu pravednost i grješnik postaje pobjednik s Kristom, jer je postao sudionik u božanskoj prirodi; tako se u njemu sjedinjuje božansko i ljudsko.“ — *God's Amazing Grace*, str. 177.

Predlažemo da pročitate: 5. Svjedočanstvo, str. 219–231.

Nedjelja

24. listopada

1. BOŽJA OBNAVLJAJUĆA MILOST

- a. **Kako je Pavao predstavio Božju milost u planu spasenja i stav s kojim ovu milost trebamo prihvati?** *Galaćanima 2:15–18; Efežanima 2:8–10.*

„Vrhovni Pastir je Sudac i otkriva nam visoke principe koji određuju postupak pomirenja sa Svojim slugama koji su opravdani vjerom te prosuđeni po svojim djelima. Vjera radi kroz ljubav i čisti dušu od moralne nečistoće kako bi duša mogla postati Božji hram.“ — *This Day With God*, str. 208.

„Bez vjere je nemoguće ugoditi Bogu. Živa vjera omogućava onome koji je posjeduje da se uhvati za Kristove zasluge i omogućava mu da nađe veliku utjehu i zadovoljstvo u planu spasenja.“ — *Odabrane poruke 1.* str. 364.

„Iako trebamo biti u skladu s Božjim zakonom, mi nismo spašeni izvršavanjem djela zakona, ali ipak ne možemo biti spašeni bez poslušnosti. Zakon je mjerilo prema kojem se mjeri karakter. Nama je nemoguće održati Božje zapovijedi bez osnažujuće Kristove milosti. Jedino nas Isus može potpuno očistiti od grijeha. On nas ne spašava kroz zakon, ali nas neće spasiti dok smo neposlušni zakonu.“ — *Faith and Works*, str. 95, 96.

2. RAZUMIJEVANJE MILOSTI

- a. S čime je uspoređen svaki pokušaj da zadobijemo spasenje svojom snagom ili kroz neko navodno naše postignuće? Postanak 4:3–5.
-

„Kada bi se čovjek mogao spasiti vlastitim djelima, mogao bi u sebi naći nekakav razlog za radost. Pokušaj čovjeka da zadobije spasenje vlastitom snagom prikazan je Kainovom žrtvom.“ — *Odabране poruke* 1. str. 363.

- b. Što Božja milost u stvarnosti čini za nas? Tit 2:11–14; 3:4–7.
-

„Krist je sada u nebeskoj svetinji i pred Ocem se zalaže za nas. Nijednog trenutka On se ne prestaje potpuno poistovjećivati sa svojim narodom, čije interese zastupa pred Bogom. Ali iako smo tako zastupljeni pred Ocem ne smijemo se usuditi da, previše računajući na Njegovu milost, postanemo bezbrižni i ravnodušni, popuštajući vlastitim željama i sklonostima. Krist nije sluga grijehu. Mi smo potpuni u Njemu, primljeni u Ljubljenome, samo onda ako vjerom i ostanemo u Njemu.“ — *Faith and Works*, str. 107.

- c. Objasnite dubinu naše velike i konstantne potrebe za Božjom milošću. 2. Korinćanima 3:3–5; Galaćanima 2:19.
-

„Mi se opravdavamo vjerom. Duša koja shvati značenje ovih riječi nikad neće biti uobražena ni samodostatna. Mi ne smijemo biti dovoljni sami sebi i misliti samo o sebi. Sveti Duh je naša snaga u djelu izgrađivanja i uobličavanja karaktera prema božanskom uzoru. Kad mislimo da smo u stanju sami oblikovati svoja iskustva, svi mi obično pravimo velike pogreške. Pobjedu nad iskušenjima nikad ne možemo sami izvojevati. Međutim, oni koji imaju istinsku vjeru u Krista rade uz pomoć Duha Svetoga. Onaj u čijem srcu živi vjera razvija se u divan hram za stan Gospodu. On se rukovodi milošću Kristovom, i razvija se onoliko koliko se podčinjava učenju Svetog Duha.“ — *Biblijski komentari*, 6, str. 1109.

3. POVJERENJE U ONOGA KOJI PRUŽA MILOST

a. Kako možemo stalno primati dobrobiti Božje milosti u našem životu? Hebrejima 12:1–3.

„Sve što je čovjek u stanju učiniti bez Krista ukaljano je sebičnošću i grijehom; ali ono što se čini kroz vjeru, prihvatljivo je Bogu. Kad se trudimo zadobiti nebo kroz Kristove zasluge, tada duša napreduje. Gledajući na Isusa, začetnika i završitelja naše vjere, možemo napredovati iz snage u snagu, iz pobjede u pobjedu; jer Božja je milost kroz Krista osigurala naše potpuno spasenje.“ — *Odarbrane poruke 1.* str. 364.

„Nitko ne može biti opravdan vlastitim djelima, kakva god ona bila. Čovjek se može izbaviti od krivice grijeha, osude zakona i kazne za prijestup samo kroz silu Kristove patnje, smrti i uskrsnuća. Vjera je jedini uvjet uz koji se može dobiti opravdanje, a vjera ne uključuje samo vjerovanje već i povjerenje.“ — Isto, str. 389.

„Kada grešnik sagleda neusporedivu Isusovu ljepotu, grijeh mu više ne izgleda privlačan; jer je ugledao Zastavnika između deset tisuća, Onoga koji je sav ljubak. On otkriva, na temelju svog iskustva, silu Evanđelja, kojem se širina zamisli može usporediti jedino sa veličinom namjere.“ — *Faith and Works*, str. 107.

b. Kako trebamo izbjegavati iskušavanje Božje milosti? Galaćanima 2:21.

„Čvrsta vjera nikoga neće odvesti u fanatizam ili u ponašanje poput lijenog sluge. Sotonina općinjavajuća moć navodi ljudе da gledaju na sebe umjesto da gledaju na Isusa. Kristova pravednost mora nam stalno biti na umu ako želimo da nam nagrada bude Božja slava. Ako vršimo Božju volju, mi ćemo primiti velike blagoslove kao besplatan Božji dar, ali ne zbog ikakvih naših zasluga, jer one nemaju nikakve vrijednosti. Radi Kristov posao i tako ćeš proslaviti Boga te postati više od pobjednika kroz Onoga koji nas je ljubio i dao Svoj život za nas, kako bismo mi mogli imati život i spasenje u Isusu Kristu.“ — Isto, str. 27, 28.

„Prava vjera, iako se za spasenje u potpunosti oslanja na Krista, navodi dušu na savršeno podčinjavanje Božjem zakonu. Vjera se manifestira u djelima.“ — *Biblijski komentari*, 6, str. 1073.

4. OSTAJEMO LI ČISTI ILI POSTAJEMO UKALJANI?

a. Kako možemo sažeti nevjerljivo iskustvo življenja kroz Božju milost? Galaćanima 2:20.

„Kroz Kristovu milost, mi možemo ispuniti sve što Bog zahtijeva.“ — *The Faith I Live By*, str. 94.

„Sklonosti koje vladaju nepreporođenim srcem moraju biti suzbijene Kristovom milošću da bi pali čovjek mogao biti sposobljen da uđe u Nebo i uživa u društvu čistih, svetih anđela. Kada čovjek umre grijehu i kad uskrsne na novi život u Isusu Kristu, božanska ljubav ispunjava njegovo srce, njegov razum se posvećuje, on piće iz neiscrpnog izvora radosti i znanja, a svjetlost vječnoga dana obasjava njegov um, jer je Vidjelo života uvijek s njim.“ — *God's Amazing Grace*, str. 250.

„Dodir vjere otvara nam božanske riznice sile i mudrosti; i tako, preko zemljanih posuda, Bog postiže čuda u svojoj milosti. Živa vjera je naša velika današnja potreba. Mi moramo znati da je Isus zaista naš, da Njegov Duh zaista čisti i oplemenjuje naše srce. Kada bi Kristovi sljedbenici stvarno imali istinsku vjeru, povezanu s krotkošću i ljubavlju, kakvo bi djelo bilo obavljen! Kakvi bi rodovi mogli biti na slavu Božju!“ — Isto, str. 265.

b. Zašto je Pavao postao iznimno zabrinut za vjernike u Galaciju i što mi trebamo naučiti iz ovoga? Galaćanima 3:1; Ivan 3:3.

„Apostol je pozvao Galaćane da ostave lažne vođe koji su ih zaveli i da se vrate vjeri koja je bila tako nepogrješivo potvrđena božanskim odobravanjem. Ljudi koji su ih pokušali odvesti od vjere u Evandelje bili su licemjeri, bez svetosti u srcu i pokvareni u životu. Njihova se pobožnost sastojala od nizanja obreda čijim su vršenjem očekivali steći Božju naklonost. Nije im stalo do Evandelja koje je zahtijevalo poslušnost riječima: „Tko se odozgo ne rodi, taj ne može vidjeti kraljevstva Božjega!“ (Ivan 3:3) Smatrali su da vjera utemeljena na takvom nauku zahtijeva preveliku žrtvu pa su se držali svojih zabluda varajući sebe i druge.

Vršenje vanjskih oblika pobožnosti umjesto svetosti srca i života još uvijek odgovara neobnovljenoj naravi, kao što je to bilo u vrijeme ovih židovskih učitelja. Danas, kao i u ono vrijeme, postoje lažni duhovni vođe čiji nauk mnogi rado slušaju. Sotona promišljeno nastoji odvratiti umove od nade u spasenje vjerom u Krista i poslušnošću Božjem zakonu.“ — *Djela apostola*, str. 386, 387.

5. IMAJMO KRISTA KAO NAŠ FOKUS

- a. Koja pitanja je Pavao postavio kako bi otvorio oči Galaćanima te kako bi oni shvatili posebnu vrstu „opčinjavanja“ koja ih je zavela? Galaćanima 3:2–5.
-
-

„Sotona je враћар и он се труди како би Христ био избаћен из душе те како би он могао постати владар душе.“ — *Sinovi i кћери Božje*, str. 336.

- b. S druge стране, што је био фокус Павловог проповједања? 2. Коринћанима 4:5, 6.
-
-

„Онима који су нijекали njегово apostolstvo, Pavao je iznio dokaz da „ni u čemu nisam manji od nadapostola“ (2. Korinćanima 11:5), ne zato da uzvisi sebe, već da veliča Božju milost. Oni који су nastojali omalovažiti njegov poziv i rad, borili су се против Христа чија се милост и snaga očitovala preko Pavla. Apostol je zbog protivljenja svojih neprijatelja bio prisiljen odlučno ustati u obranu svog položaja i autoriteta.

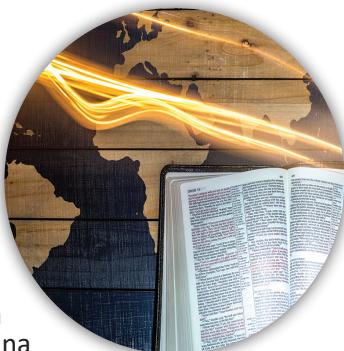
Pavao je molio one који су некоć у својем животу upoznali Božju moć, да се врате својој првој ljubavi за evandeosku истину. Neporecivim argumentima iznio им је предност да постану slobodni muškarci и жене у Христу, по чијој се милости помirenja сvi који Mu се потпуно покоре облаче у одјећу Njegove pravednosti. Zauzeo је стјалиште према којем свака душа која се želi spasiti mora steći istinsko, osobno iskustvo s Богом.“ — *Djela apostola*, str. 388.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Što trebam razumjeti o Božjoj milosti?
2. Kako ja mogu rasti u milosti?
3. Kako se vjera pokazuje u praksi?
4. Što je bilo tako opasno kod onih koji za opčinili Galaćane?
5. Što me može dovesti u opasnost da izgubim svoju prvu ljubav prema evanđelju?

Dar prve subote za literaturu u potrebitim poljima

Živimo u informatičkom dobu, ali također i u dobu lažnih informacija. Postoji toliko mnogo lažnih informacija da je ponekad teško prodrijeti kroz sve što je laž kako bismo došli do istine te ovaj posao zahtijeva ulaganje vremena. Ovo je obično prepoznato u svijetu vijesti, ali koliko je ovo važnije u domeni religije, gdje je vječnost na kocki, a na isti način „laž obide svijet dok istina još oblači cipele“—1. *Svjedočanstvo*, str. 463.

Čak i uz sve vrijedne digitalne resurse koji su nam dostupni s današnjom tehnologijom, istraživanja pokazuju zanimljiv obrazac: ljudi još uvijek smatraju informacije pouzdanim i vjerodostojnjima kad se nalazu tiskane na papiru. Ovo je možda zbog činjenice da je tiskani materijal obično dobro isplaniran i promišljen te ima određenu trajnost nasuprot senzacionalizmu prisutnom u drugim medijima koji su brži. No, bez obzira na razloge, ljudi imaju tendenciju da više vjeruju onome što je tiskano na papiru.

Ovo je razlog zbog kojeg su traktati, leci, časopisi i brošure koje sadrže istinu za današnje vrijeme ključni alati u objavljivanju vječnog evanđelja. Proizvodnja takvih materijala nažalost zahtijeva troškove koje si mnogi ne mogu priuštiti, ili za svoju upotrebu ili za dijeljenje s drugima. Zbog toga, kao vjernicima nam je povjeren zadatak da nosimo istinu dragocjenim dušama širom svijeta te svi imamo svetu dužnost i prednost da pomognemo kako bi oni primili istinu.

Današnji Dar prve subote je namijenjen za literaturu u potrebitim zemljama. Vaš velikodušan doprinos i žrtva može biti od velike koristi drugima kako bi saznali za drugi Kristov dolazak te se za njega i pripremili.

„Svi mogu pomoći ovome cilju dajući nesebično prema svojim mogućnostima kako bi pomogli brojnim granama djela, kako bi omogućili sredstva za tiskanje traktata i časopisa koji će se raspršiti među ljudima i tako širiti istinu. Oni koji daju financijska sredstava za pomoći ovim ciljevima i sami nose jedan dio tereta ovog posla; oni su Kristovi suradnici, jer je Bog opskrbio ljudi sa sredstvima i povjerio im sredstva kako bi ih oni mogli koristiti mudro i u svete svrhe. Ovo je jedan od načina činjenja dobročinstava koje je Nebo odredilo, jedan od darova koji je dan ljudima kako bi ga oni prenosili dalje.“ — *The Review and Herald*, 9. January 1883.

Hvala vam za suradnju s Kristom!

Kojeg gospodara slijedimo?

UPAMTITE STIH: „Jer buntovnost je kao grijeh vračanja, a nepokornost kao bezakonje i kumiropoklonstvo.“ 1. Samuelova 15:23. (prvi dio).

„Oni koji zastupaju učenja suprotna Bibliji su zavedeni od strane velikog varalice koji je bio izbačen iz Božje prisutnosti.“ — *Fundamentals of Christian Education*, str. 331.

Predlažemo da pročitate: 5. Svjedočanstvo, str. 137–148;

2. Svjedočanstvo, str. 461–465;

Patrijarsi i proroci, str. 635.

Nedjelja

31. listopada

1. KONSTANTAN PROBLEM

a. Što je često prikriveni razlog zbog kojeg su mnogi vjernici danas „općinjeni“ poput Galačana? 1. Samuelova 15:17–23 (prvi dio).

„Općinjavajuća Sotonina moć navodi ljudе da gledaju na sebe umjesto da gledaju na Isusa.“ — *Faith and Works*, str. 27.

„O spasenju svakog od nas još uvijek se odlučuje na nebeskom sudu. Tamo ćemo morati položiti račun za svaki svoj dan. Svatko će primiti po djelima svojim. Prilozi i žrtve paljenice u starozavjetnom periodu nisu bili prihvatljivi za Boga ako nisu bili prineseni u pravom duhu. „Zar su mile Gospodu žrtve paljenice, i prilozi,” kaže Samuel, „kao kad se sluša glas Njegov? Gle, poslušnost je bolja od žrtve i pokornost je bolja od pretiline ovnudske“. Blagoslov Božji ne može se kupiti ni za kakav novac na ovom svijetu niti se novcem može zadobiti bilo kakva pobjeda nad grijehom.

Mnogi su spremni na svaku drugu žrtvu samo ne na ono što se upravo od njih traži, a to je da se odreknu sebe i da svoju volju podčine volji Božjoj. Svojim učenicima Krist je rekao: „Ako se ne obratite i ne budete kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko.“ Ovdje se nalazi pouka o poniznosti. Svi se moramo poniziti i u svojim očima postati mali kao djeca kako bismo naslijedili kraljevstvo nebesko.“ — 4. *Svjedočanstvo*, str. 84.

2. SLJEPOĆA ZALJUBLJENOSTI

- a. Koja zamka često ima opčinjavajuću snagu danas, ponekad čak i među onima koji se smatraju vjernicima? Izreke 6:23–26; 7:4, 5; 2. Timoteju 3:5, 6.

„Kad Sotonina zavodnička moć zagospodari osobom, Bog je zaboravljen, a uzdiže se čovjek pun izopačenosti i prljavih namjera. Ove obmanute duše odaju se tajnim porocima kao da su to neke vrline. To je svojevrsna opčinjenost. Takvima se s pravom može postaviti ono isto pitanje koje je apostol uputio Galaćanima: „Tko vas je začarao da se ne pokoravate istini? Vi, kojima pred očima bješe tako jasno istaknut Isus Krist, a sad se među vama razape?” U krvovjerstvu i porocima uvijek ima neke opčinjavajuće sile. Um je zaslijepljen do te mjere da zdravog rasuđivanja nestaje, a iluzije odvode dušu sve dalje od čistoće i svetosti. Duhovni vidik postaje sve nejasniji i duše koje su dotada bile neuprланог morala bivaju potpuno zbunjene zavodničkim tvrdnjama ovih Sotoninih slugu koji se predstavljaju kao vjesnici svjetlosti. Upravo je ta opsjena ono što daje silu ovim Sotoninim slugama. Kad bi u svojim pokušajima nastupili drsko i otvoreno, bili bi trenutno odbijeni bez ikakvog ustezanja; ali oni prvo nastoje zadobiti simpatije i povjerenje kao samopožrtvovani i sveti Božji ljudi. Zatim, kao Njegovi čisti vjesnici, počinju svoje lukavo djelovanje zavodeći duše s puta čestitosti dokazivanjem da zakon Božji nije obavezan.“ — 5. Svjedočanstvo, str. 142, 143.

- b. Kako određene vrste knjiga, videozapisa, internetskih stranica ili glazbenih stilova mogu potaknuti misli koje postepeno vode k ovakvim problemima? Izreke 23:6–8.

„Ljubavni romani i slične površne i uzbudljive izmišljotine predstavljaju drugu vrstu knjiga koje su također pravo prokletstvo za čitatelja. Iako autor možda tvrdi da time pruža moralnu pouku, iako je čitavo djelo možda protkano vjerskim osjećanjima, ipak tu se najčešće nalazi Sotona samo presvućen u anđeosku odjeću da bi uspješnije obmanuo i prikrio mamac koji se nalazi ispod toga. Ljudski um je u velikoj mjeri obuzet onim čime se hrani. Oni koji čitaju površne i uzbudljive izmišljotine onesposobljavaju se za dužnosti koje ih u životu očekuju. Oni žive nestvarnim životom i nemaju nikakve želje za proučavanjem i istraživanjem Svetih spisa - kako bi se hranili nebeskom manom. Njihov um slab i gubi moć dubokog razmišljanja o ozbiljnim problemima svakodnevnih dužnosti i sudbini duše.“ — Isto, 7, str. 165.

3. OSTALI UTJECAJI

- a. **Osim onih koje promoviraju lakovislenost i romantičnost, koje druge vrste knjiga, audio i video materijala nas mogu općiniti? Navedite neke mamce kojima nas neprijatelj koristi.** 1. Ivanova 2:15–17, 21 (zadnji dio); Djela 17:21.
-

„Potresne priče o zločinima i grozotama svake vrste zaluđujuće utječu na mlade, potičući u njima želju da se i sami istaknu najodvratnijim postupcima... Knjige koje naširoko opisuju sotonsku praksu ljudskih bića praktično promoviraju zla djela. Užasne pojedinosti zločina i bijede ne treba prepričavanjem ponovo doživljavati; i nitko od onih koji vjeruju u istinu za naše vrijeme ne trebaju sudjelovati u nastojanju da se takva sjećanja ovjekovječe.“ — *The Colporteur Evangelist*, str. 75.

„Drugi izvor opasnosti kojeg se neprestano moramo čuvati predstavljaju djela nevjernički nastrojenih pisaca. Takva djela nadahnuta su od samog neprijatelja istine, i nitko ih ne može čitati, a da time ne izloži opasnosti svoju dušu... Nevjerstvo i skepticizam, općinjavajućom snagom, neodoljivo se utiskuju u um.“ — *The Adventist Home*, str. 413.

- b. **Opišite jednu neprijateljevu zamku te kako je njome bezuspješno pokušao prevariti Isusa, ali kako previše često uspijeva prevariti nas.** Luka 4:5–8; Ivan 14:30.
-

„Sotona želi učiniti svijet vrlo privlačnim. On ima očaravajuću moć kojom nastoji zadobiti privrženost čak i osvjedočenih Kristovih sljedbenika. Mnogo tobožnjih kršćana podnijet će svaku žrtvu da bi stekli bogatstvo...

Zabrinjavajuće je da je Sotona zaveo tako mnogo ljudi. On uzbuduje maštu sjajnim prikazivanjem svjetovnog dobitka i ljudi postaju zaluđeni misleći da je pred njima savršena sreća. Mami ih nada u zadobivanje časti, bogatstva i položaja. Sotona kaže duši: „Sve ovo ču ti dati, svu tu moć i bogatstvo kojima možeš činiti dobro svojim bližnjima“, ali kada dosegnu cilj za kojim su težili, oni uvide da nisu povezani s nesebičnim Otkupiteljem te da nisu dionici božanske prirode...

Često se događa da pobožnost prelazi u svjetovnost pod utjecajem tako neprimjetnog lukavog nagovaranja zloga, da prevarena duša nije ni svjesna da je odbacila Krista i da je Njegov sluga samo po imenu.“ — *Counsels on Stewardship*, str. 213–215.

4. SMRTONOSNE PRIJEVARE

a. Zašto se moramo iskreno boriti za kršćansku vjeru? Juda 3, 4, 8, 11.

„Podrijetlo pobune je u Sotoni, a svaka pobuna protiv Boga je izravni rezultat Sotoninog utjecaja. Oni koji ustaju protiv Božje vladavine ulaze u savez s arhioptadnikom i on će upotrijebiti svoju silu i lukavstvo da zarobi osjećaje i zavede razum. On će sve prikazivati u pogrešnom svjetlu. Oni koji su, poput naših praroditelja, pod njegovom očaravajućom silom vide samo koristi koje će primiti od prijestupa.

Ne može se dati snažniji dokaz o Sotoninoj prijevarnoj sili od toga da mnogi koje on vodi varaju sami sebe vjerovanjem da su u Božjoj službi...

[Kralj] Šaul je pokazao veliku revnost u iskorjenjivanju idolopoklonstva i vračanja, a ipak ga je isti duh protivljenja Bogu potaknuo na neposlušnost božanskim zapovijedima i on je jednako tako bio nadahnut Sotonom kao i oni koji se bave vračanjem. Kad je bio ukoren, on je pobuni dodao tvrdoglavost. Da se i otvoreno pridružio idolopoklonicima, on ne bi više uvrijedio Boga.

Zanemariti ukore i opomene Božje riječi ili njegova Duha opasan je korak. Mnogi, poput Šaula, popuštaju kušnjama dok ne postanu slijepi za pravu narav grijeha. Oni sebi laskaju da imaju neki dobar cilj na umu te da nisu pogriješili kad su odstupili od Gospodnjih zahtjeva. Oni to čine usprkos Duhu milosti sve dok više ne čuju njegov glas, a oni budu prepušteni obmanama koje su izabrali.“ — Patrijarsi i proroci, str. 635.

„Svaki muškarac, svaka žena i svako dijete koji nisu pod utjecajem Božjeg Duha, su pod utjecajem Sotoninog općinjenja, te svojim riječima i primjerom udaljuju druge od staze istine.“ — *Poruke mladim kršćanima*, str. 278.

„Braćo moja, Bog je ožalošćen i uvrijeđen vašom međusobnom zavišću, ljubomorom, ogorčenošću i neslogom. U svemu ovome vi se dajete u poslušnost Sotoni, a ne Kristu... Kad vidimo ljudi...koji na svakom koraku pokazuju oholost, sujetu, neozbiljnost, površnost, duh ovoga svijeta, škrrost, neljubaznost i stalnu spremnost na osudu, ne moramo se raspitivati s kim se oni druže i tko im je najprijsniji prijatelj. Oni formalno možda ne vjeruju u vračanje; ali oni ipak održavaju zajednicu sa zlim duhovima.“ — 5. *Svjedočanstvo*, str. 224, 225.

„Pobuna i otpadništvo se nalaze u samom zraku kojeg dišemo. Oni će utjecati na nas ukoliko se s našim bespomoćnim dušama ne držimo za Krista.“ — *Lift Him Up*, str. 21.

5. AKTIVNO DJELOVANJE

- a. U dñima apostola, koja je opasnost vrebala u Samariji te kako je ovaj problem riješen? Djela 8:9–13. Zašto možemo biti posebno nadahnuti koracima koje su učinili neki vjernici u Efezu? Djela 19:17–20.
-

„Sotona ima sposoban um i ima odabранe suradnike s kojima nastoji uzdignuti ljudi i slavom ih uživati iznad Boga. Ali Bog je ovjenčan silom; On je sposoban podignuti one koji su mrtvi u prijestupima i grijesima te djelovanjem Duha koji je Isusa podigao iz mrtvih, transformirati ljudski karakter, vraćajući ljudskoj duši Božje obliče koje je davno izgubila.“ — *The Youth's Instructor*, 7. February 1895.

„Put prema oslobođenju od grijeha uključuje raspeće svojeg ja i borbu sa silama tame.“ — *Our High Calling*, str. 321.

„Kada bi se spalio veliki dio knjiga koje se danas tiskaju, stalo bi se na put pravoj poštosti koja u moralnom pogledu stvara užasnu pustoš, slabeći umne sposobnosti i izopačujući srce čitatelja. Nitko nije tako postojan u odanosti božanskim načelima da bi bio siguran od tog iskušenja. Svako takvo beskorisno čitanje treba odlučno odbaciti.“ — *The Colporteur Evangelist*, str. 76.

„Nevjerniku, koji se obrati, će se gaditi knjige koje su ga navodile da sumnja u Božju riječ. Razvratan čovjek koji je očistio svoju dušu poslušnošću istini, neće ponovno skretati na put razvratnosti iz znatiželje ili navike. On neće dopustiti niti svome umu da razmišlja o takvim prizorima, kakvi se nalaze u umu senzualista. On će biti budan za sve opasnosti, izbjegavajući i sama iskušenja te ozbiljno upozoravajući ostale o općinjavajućoj sili iskušenja. Bez obzira koji idol je ranije obožavao, obraćeni čovjek će se ne samo oduprijeti zlu, nego će se također, koliko je to moguće, postaviti izvan dosega Sotone. Ponovno, želim pitati Kristove sljedbenike, 'Jeste li spalili svoje враćarske knjige?'“ — *The Signs of the Times*, May 18, 1882.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Zašto neprijatelj želi potaknuti pobunu protiv onih koji svetuju subotu?
2. Što moramo shvatiti o načinu na koji je preljuba prihvaćena u današnjem društvu?
3. Kako i ja mogu bliže slijediti Kristove stope kad se suočim sa iskušenjem?
4. U kojim aspektima mog života sam ja ranjiv i u opasnosti da budem općinjen?
5. Koji moji predmeti bi možda trebali biti uklonjeni ili čak uništeni?

Savez milosti

UPAMTITE STIH: „Da na pogane dođe blagoslov Abrahamov u Kristu Isusu; da bismo obećanje, Duha, primili po vjeri.“ Galaćanima 3:14.

„Prije nego što su postavljeni temelji zemlje, učinjen je savez prema kojemu su svi koji su poslušni te koji kroz obilnu milost koja je pružena izgrade karakter koji je svet i bez krivnje pred Bogom, prisvajajući tu milost postaju Božja djeca. Ovaj savez, koji je učinjen od vječnosti, je dan Abrahamu stotinama godina prije Kristovog dolaska na zemlju.“ — *Fundamentals of Christian Education*, str. 403.

Predlažemo da pročitate: Patrijarsi i proroci, str. 363–373.

Nedjelja

7. studenog

1. KRIST U DOBA PATRIJARAHA

- a. U obraćanju Galaćanima koji su bili pod utjecajem judaizma, kako je Pavao opisao povezanost između Abrahama, kojeg su Hebreji smatrali ocem svog naroda, i Krista? Galaćanima 3:6–8.

„Ne samo za Spasiteljeva dolaska već u svim vjekovima nakon pada i obećanja o otkupljenju, „Bog bijaše onaj koji je u Kristu pomirio svijet sa sobom“ (2. Kor 5:19). Krist je bio temelj i središte žrtvenog sustava u razdoblju patrijaraha i u vrijeme Izraelaca. Od pada u grijeh naših prvih roditelja nije bilo izravnog razgovora između Boga i čovjeka. Otac je svijet predao u Kristove ruke da On svojim posredničkim djelovanjem otkupi čovjeka i opravda autoritet i svetost Božjeg Zakona. Kroz Krista se ostvarivala svaka zajednica između Neba i palog čovječanstva.“ — *Patrijarsi i proroci*, str. 366.

- b. **Tko su oni koji su blagoslovljeni, nasuprot onima koji su prokleti?** Galaćanima 3:9, 10.
-

2. KRIST I DVA ZAKONA

a. Objasnite povezanost između Krista i Njegovog vječnog moralnog zakona – Deset zapovijedi. Izaja 42:21; Galaćanima 3:11–14.

„Božji zakon postojao je prije nego što je stvoren čovjek. Bio je prilagođen stanju u kojem su se nalazila sveta bića; upravljao je čak i anđelima. Nakon pada, načela pravednosti ostala su nepromijenjena. Ništa nije oduzeto od zakona; ni jedan od njegovih propisa nije mogao biti poboljšan. Kako je postojao od početka, tako će nastaviti postojati kroz beskrajna vremena vječnosti...“

U skladu s tim zakonom, koji upravlja anđelima, koji zahtijeva čistoću i najskrivenijih misli, želja i sklonosti, te koji traje „za sva vremena, dovijeka“ (Psalam 111:8), sudit će se cijelom svijetu na Božji dan koji se brzo približava.“ — *Odabране poruke* 1. str. 220.

„Krist i Otac, stoeći jedan uz drugoga na gori, su u svečanom veličanstvu objavili Deset zapovijedi.“ — *Evangelizam*, str. 616.

„Da se Božji Zakon mogao promijeniti ili ukinuti, Krist ne bi trebao snositi posljedice naših prijestupa. On je došao objasniti odnos Zakona prema čovjeku i slikovito prikazati njegova pravila vlastitim životom poslušnosti.“ — *Želja vjekova*, str. 307, 308.

b. Nasuprot tome, objasnite različitost obrednog zakona koji je ukazivao na žrtveno Božje Janje. Hebrejima 9:27, 28 (prvi dio); 10:1, 4–10.

„Obznanjeno je obećanje o Spasitelju i uspostavljeno prinošenje žrtvi koje su upućivale na Kristovu smrt kao veliku žrtvu za grijeh. Ali da nisu prestupili Božji Zakon, ne bi bilo smrti, ne bi bilo potrebe za Spasiteljem i za žrtvama.“ — *Patrijarsi i proroci*, str. 363.

„Postoje mnogi koji pokušavaju stopiti ova dva sustava koristeći retke koji se odnose na obredni zakon da dokažu kako je moralni Zakon ukinut, ali to je krivo tumačenje Svetoga pisma. Obredni zakon se sastojao od simbola koji su upućivali na Krista, njegovu žrtvu i svećenstvo. Ovaj su obredni zakon, sa svim žrtvama i uredbama, Izraelci trebali držati sve dok se predslika nije ostvarila u slici, u smrti Isusa Krista, Janjetu Božjem koje je na sebe uzelo grijehu svijeta. Tada su trebale prestati sve obredne žrtve.“ — Isto, str. 365.

3. MILOST

- a. U kojem trenutku je savez milosti prvi put bio potreban te je odmah i uspostavljen, ukazujući na Spasitelja koji će doći? Postanak 3:9–11, 14, 15, 21.
-
-

„U trenutku kad se pojavio grijeh, tu je bio i Spasitelj.“ — Želja vjekova, str. 210.

„Savez milosti je prvo sklopljen s čovjekom u Edenu kada je nakon pada u grijeh primio božansko obećanje da će ženino sjeme satirati zmijinu glavu. Ovaj Savez je svim ljudima nudio oprost i pomoći milosti Božje da u budućnosti budu poslušni vjerom u Krista. On im je također obećavao vječni život uz uvjet vjernosti Božjem Zakonu. Tako su patrijarsi primili nadu u spasenje.“ — Patrijarsi i proroci, str. 370.

- b. Kako je ovaj savez obnovljen s Abrahamom i kad je bio potvrđen? Postanak 22:18; Galaćanima 3:14–18.
-
-

„[Abraham je] vjerovao da će mu Krist oprostiti grijeha. Ovo je bila vjera koja mu je uračunata kao pravednost. Ovaj zavjet s Abrahamom je podupirao autoritet Božjeg Zakona. Gospod se ukazao Abrahamu i rekao: „Ja sam El Šadaj — Bog Svesilni, mojim hodi putem i neporočan budi.“ (Postanak 17:1) Božje svjedočanstvo o njegovom vjernom sluzi bilo je: „Abraham je slušao moj glas i pokoravao se mojim zapovijedima, mojim zakonima i odredbama!“ (Postanak 25:6) I Bog mu je rekao: „Savez svoj sklapam između sebe i tebe — Savez svoj za vjekove: ja ću biti Bogom tvojim i tvoga potomstva poslije tebe.“ (Postanak 17:7)

Premda je ovaj Savez sklopljen s Adamom i obnovljen s Abrahamom, on nije mogao biti potvrđen sve do Kristove smrti. On je postojao na temelju Božjeg obećanja od prvog nagovještaja otkupljenja, a prihvatan je vjerom. Ipak, kad ga je Krist potvrdio, nazvan je novim Savezom. Božji Zakon je bio temelj Saveza koji je jednostavno bio dogovor za vraćanje ljudi u sklad s božanskom voljom, stavljajući ih u položaj u kojem mogu slušati Božji Zakon.“ — Isto, str. 370, 371.

4. DVA SAVEZA

- a. Što je bio „stari“ savez, tko ga je prekršio i zašto se oni više nisu mogli oslanjati na taj savez? Izlazak 24:6–8; 32:1, 31.
-

„Prvi sporazum, koji Sveti pismo naziva stari Savez, sklopljen je između Boga i Izraela na Sinaju, a potvrđen je krvlju žrtava... Narod je u ropstvu u velikoj mjeri zaboravio Boga i načela Abrahamova Saveza... Živeći usred idolopoklonstva i pokvarenosti oni nisu imali istinsku predodžbu o Božjoj svetosti, o veličini grijeha u vlastitim srcima, njihovoј potpunoј nesposobnosti da sami poslušaju Božji Zakon i potrebi za Spasiteljem. Oni su sve ovo tek trebali naučiti.

Bog ih je doveo do Sinaja, pokazao im svoju slavu, dao im svoj Zakon s obećanjem o velikim blagoslovima uz uvjet poslušnosti: „Stoga, budete li mi se vjerno pokoravali i držali moj Savez,... vi ćete mi biti kraljevstvo svećenika, svet narod.“ (Izlazak 19:5,6)

Narod nije shvatio grješnost svojih srca, da je bez Krista nemoguće držati Božji Zakon te su oni spremno sklopili Savez s Bogom. Uvjereni da sami mogu postići pravednost, oni su izjavili: „Sve što je Jahve rekao, izvršit ćemo i poslušat ćemo.“ (Izlazak 24:7) Oni su bili svjedoci objavljivanja Zakona u zapanjujućem veličanstvu, da su drhtali od straha u podnožju gore, a ipak samo nekoliko tjedana kasnije oni su raskinuli Savez s Bogom i klanjali se livenim kipovima. Nisu se mogli nadati primanju Božje naklonosti kroz Savez koji su prekršili.“ — *Patrijarsi i proroci*, str. 371, 372.

- b. Kako je Gospod milostivo obnovio prvobitni savez sklopljen s Abrahamom, nazivajući ga „novim“ savezom? Jeremija 31:33, 34; Psalam 40:8.
-

„Isti Zakon koji je bio napisan na kamenim pločama Sveti Duh je napisao na pločama srca. Umjesto da pokušavamo postići svoju vlastitu pravednost, mi prihvaćamo Kristovu pravednost. Njegova krv čisti naše grijeha. Njegova se poslušnost pripisuje nama. Tada će srce obnovljeno Svetim Duhom donijeti plodove Duha. Mi ćemo Kristovom milošću živjeti životom poslušnosti Božjem Zakonu koji je napisan na našim srcima. Budući da imamo Kristov Duh, mi ćemo hodati kao što je On hodio.“ — Isto, str. 372.

5. KRIST SVIJETLI IZNUTRA

- a. Kako Novi zavjet opisuje isti savez milosti za nas danas? Hebrejima 8:10–13; Jakov 2:18–23.

„Abraham je vjerovao Bogu. Kako znamo da je vjerovao? Njegova djela svjedoče o karakteru njegove vjere, a njegova vjera mu je bila uračunata kao pravednost.

U naše dane nama je neophodna Abrahamova vjera da razagna tamu koja se spušta oko nas, pomračujući prekrasnu svjetlost Božje ljubavi, zaustavljujući naš duhovni rast. Naša vjera treba obilovati dobrim djelima, jer je vjera bez djela mrtva. Svaka obavljena dužnost, svaka žrtva prinesena u Isusovo ime, donosi neizmjerno veliku nagradu. Preko samog djela dužnosti, Bog nam progovara i daje svoj blagoslov.“ — *Reflecting Christ*, str. 79.

„Preobražavajuća sila Kristove milosti oblikuje karakter onoga koji se posveti službi Božjoj. Prožet Duhom svoga Iskupitelja, on je spreman da se odrekne sebe, spreman da uzme svoj križ, spreman na svaku žrtvu za svoga Učitelja. On ne može više biti nezainteresiran za duše koje propadaju oko njega. On se uzdiže iznad sebičnog služenja samo osobnim interesima. On postaje novo biće u Kristu Isusu i za samoživost više nema mjesta u njegovom životu...

Shvaćate li žrtvu prinesenu na Golgoti dovoljno duboko da ste spremni sve druge interese u svom životu podčiniti radu na spašavanju duša? Ista neodoljiva želja za spašavanjem izgubljenih koja je bila obilježje Spasiteljevog života predstavlja obilježje i Njegovih pravih sljedbenika. Pravi kršćanin ne želi živjeti za sebe. U nastojanju da sve što ima i cijelo svoje biće posveti službi Gospodu, on nalazi pravo zadovoljstvo. Na sve to on je pokrenut neizrecivom željom da pridobije duše za Krista. Oni koji ne osjećaju ovakvu želju trebaju se ozbiljnije zabrinuti za spasenje svoje duše. Njima nedostaje duh koji pokreće na rad, i trebaju se ozbiljno moliti za to.“ — 7. *Svjedočanstvo*, str. 9, 10.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Gdje je bio Krist u doba Starog zavjeta?
2. Koja je razlika između moralnog i obrednog zakona?
3. Koliko dugo postoji novi savez i zašto je nazvan „novi“?
4. Što nas čini sposobnima da držimo moralni zakon svetog Boga?
5. Što je potrebno objasniti onima koji vas optužuju da ste „pod zakonom“?

Čisto evanđelje

UPAMTITE STIH: „A kada dođe punina vremena, odasla Bog Sina svojega — rođena od žene, rođena pod Zakonom.“ Galaćanima 4:7.

„U svojem Zakonu Bog je dao čovjeku savršeno pravilo života. Ako ga bude slušao, imat će u njemu život zaslugama Isusa Krista. Ako ga bude kršio, Zakon će ga osuditi. Zakon upućuje čovjeka na Krista, a Krist ga upućuje natrag na Zakon.“ — Our High Calling, str. 138.

Predlažemo da pročitate: Odabrane poruke 1. str. 233–235, 340–344; Manuscript Releases, 9, str. 181–187.

Nedjelja

14. studenog

1. NAŠA JEDINA NADA

a. Što trebamo naučiti iz onoga na što je Pavao bio fokusiran, posebno u dijeljenju nepopularne istine s drugima? 2. Korinćanima 4:5; Galaćanima 3:19–22.

„Neznaboboćima, je [Pavao] propovijedao Krista kao njihovu jedinu nadu za spasenje, ne govoreći im u početku ništa o zakonu. Ali kad im je srce zagrijao prikazivanjem Krista kao Spasitelja Bogom darovanog svijetu i kad su oni jednom shvatili Njegovo djelo u neprocjenjivoj žrtvi koja je otkrila ljubav Božju prema čovjeku, on im je najrječitijom jednostavnošću otkrio da je ta ljubav ukazana čitavom rodu ljudskom – i Hebrejima i neznaboboćima – da mogu biti spašeni samo ako se svim srcem predaju i podčine Njemu. Tek tada, kad su im srca omešala i kad su bili spremni predati se Gospodu, iznio im je i Božji zakon kao mjerilo njihove poslušnosti. Takav je bio način njegovog rada – svoje metode uvijek je prilagođavao pridobivanju duša. Da je bio oštar i nevješt u rukovanju Riječju Božjom, nikad ne bi uspio doprijeti ni do Hebreja ni do neznabobožaca.

Neznaboboćima je uvijek isticao čudesne istine o Božjoj ljubavi... Postavljajući pitanje: zašto je tražena ta neprocjenjiva žrtva, vraćao se na simbole Starog zavjeta i preko starozavjetnih spisa otkrivao Krista u zakonu. Tako su oni prihvatali i Krista i zakon.“ — The Southern Work, str. 77.

2. DOVEDENI KRISTU

- a. S čime je zakon uspoređen u odnosu na Krista i našu veliku potrebu za Njim? Galaćanima 3:23–26; Ivan 15:5.
-

„Dok grješnik gleda u veliko moralno ogledalo, uviđa mane svog karaktera. Vidi sebe kakav uistinu jest, okaljan, oskvrnut i osuđen, ali zna da zakon ni na koji način ne može ukloniti krivnju ni pomilovati prijestupnika. On mora ići dalje od toga. Zakon je samo učitelj koji ga dovodi Kristu. On mora gledati na svog Spasitelja koji nosi tuđe grijeha. I dok mu se Krist otkriva na križu Golgotе, umirući pod teretom grijeha cijelog svijeta, Sveti Duh pokazuje mu Božji stav prema svima koji se pokaju za svoje prijestupe: „Uistinu, Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u Njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni.“ (Ivan 3:16).“ — *Odabrane poruke* 1. str. 213.

„Postavljeno mi je pitanje u vezi sa zakonom u poslanici Galaćanima. Koji je zakon učitelj koji nas vodi Kristu? Moj odgovor je: i obredni zakon i moralni zakon od deset zapovijedi.“ — Isto, str. 233.

„Kroz Krista, i samo kroz Krista, izvor života može oživjeti čovjekovu prirodu, promijeniti njegove sklonosti i usmjeriti tijek njegove naklonosti u pravcu neba.“ — Isto, str. 341.

[Galaćanima 3:24] „U ovim stihovima Duh Sveti preko apostola govori posebice o moralnom zakonu. Zakon nam otkriva grijeh i navodi nas da, shvativši koliko nam je Krist potreban, pokajanjem pred Bogom i vjerom u Gospoda našega Isusa Krista zatražimo u Njemu mir i oproštaj...

Na zahtjeve zakona od deset zapovijedi ne trebamo gledati samo kao na neke zabrane, nego kao na milost. Njegove zabrane su za poslušne sigurna garancija sreće. Primljen u Kristu, on će u nama postići čistoću karaktera koja će nam donositi radost kroz vječna vremena. Za poslušne zakon predstavlja zaštitni zid. U zakonu vidimo dobrotu Zakonodavca koji, otkrivajući ljudima nepromjenjiva načela pravde, nastoji ih zaštiti od zala koja prijestup neminovno donosi...

Zakon je izraz Božje misli. Kad ga prihvatimo u Kristu, on postaje i naša misao. On nas uzdiže iznad moći naših tjelesnih želja i prirodnih sklonosti, iznad svega što navodi na grijeh.“ — *Biblijski komentari*, 6, str. 1110.

- b. Kako naše obećanje Kristu kroz krštenje treba potvrditi potpunu promjenu našeg života? Galaćanima 3:27; Rimljanim 13:14.
-

3. SKLADNO UJEDINJENJE

- a. Navedite jednu ključnu osobinu Kristovih istinskih sljedbenika. Galaćanima 3:28.

„Koji se god član ljudske obitelji preda Kristu, tko god čuje istinu i poslušan joj je, postaje dijete jedne obitelji. Neuki i mudri, bogati i siromašni, neprosvjećeni i robovi, bijeli ili crni – Isus je platio otkup za njihove duše. Ako Mu vjeruju, pripisuje im se Njegova krv koja čisti. Ime crnog čovjeka piše se u knjigu života pored imena bijelog čovjeka. Svi su jedno u Kristu. Obitelj, položaj, nacionalnost ili boja kože ne mogu uzdići ni uniziti čovjeka. Karakter je ono što čini osobu. Ako crveni čovjek [američki Indijanac], Kinez ili Afrikanac preda svoje srce Bogu u poslušnosti i vjeri, Isus ga ne voli ništa manje zbog njegove boje kože. On ga naziva svojim ljubljenim bratom.” — *Odabране поруке*, 2, str. 342.

„Budući da su Božja djeca jedno u Kristu, kako Isus gleda na društvene slojeve i razlike, na podjelu koja odvaja čovjeka od njegova bližnjeg zbog boje kože, rase, položaja, bogatstva, rođenja ili postignuća? Tajna jedinstva leži u jednakosti svih koji vjeruju u Krista.” — *Odabране поруке*, 1, str. 259.

- b. Objasnite našu kršćansku dužnost u pogledu postojećih razlika u našem društvu. Efezanima 6:5–9.

„Krist i Njegova misija pogrešno su predočeni i vrlo mnogo ljudi je smatralo da su, zapravo, isključeni iz službe evanđelja. Međutim, neka se ne osjećaju odvojenim od Krista. Ne postoji nikakva prepreka koju čovjek ili Sotona može podignuti, a da je vjera ne može savladati.” — *Želja vjekova*, str. 403.

„Nema nijedne osobu, nijednog naroda koji bi bio savršen u svakom svom postupku i svakoj pomisli. Svatko mora ponešto naučiti od drugog. Prema tome, Bog želi da se različite narodnosti tjesno povežu, da podjednako prosuđuju i teže istom cilju. Tada će se pokazati jedinstvo koje je u Kristu...

„Ugledajte se na Isusa, braćo; ugledajte se na Njegove postupke i Njegov duh i nećete imati nikakvih poteškoća da priđete tim raznovrsnim slojevima.” — 9. *Svjedočanstvo*, str. 180, 181.

„Kršćanstvo stvara čvrstu vezu jedinstva između gospodara i roba, kralja i podanika, propovjednika Evanđelja i poniženog grješnika koji je u Kristu očišćen od grijeha. Oni su oprani istom krvlju, osnaženi istim Duhom i postali jedno u Kristu Isusu.” — *Djela apostola*, str. 460.

4. ČISTOĆA VJERE U NJEGOVU ŽRTVU

- a. Objasnite prednosti primanja u Božju obitelj. Galaćanima 3:29; 4:1–7. Kako se ovo događa? Ivan 1:12, 13.
-
-

„Ovim jednostavnim djelom vjerovanja Bogu, Sveti Duh je začeo novi život u vašem srcu. Vi ste se kao dijete rodili u Božjoj obitelji, i On vas ljubi kao što ljubi svoga Sina.“ — *Put Kristu*, str. 52.

„Kako je predivan plan spasenja u svojoj punini i jednostavnosti! On ne samo što osigurava potpuno pomilovanje za grješnika, već i obnovu prijestupnika, i na taj ga način Bog prihvaća kao svog sina. Poslušnošću on može biti posjednik ljubavi, mira i radosti. Njegova vjera može ga ujediniti u njegovoj slabosti s Kristom, izvorom božanske snage i on po Kristovim zaslugama može dobiti Božje odobravanje jer je Krist ispunio zahtjeve Zakona pripisujući svoju pravednost pokajničkoj duši koja vjeruje.“ — *That I May Know Him*, str. 96.

- b. Zbog zlog ponosa koji postoji u našoj ljudskoj prirodi, koju novu zapovijed je Krist dao Svojoj crkvi? Kako su Galaćani ipak pokazali nepoštovanje čak i prema Kristovom raspeću? Ivan 13:14; Galaćanima 4:8–10.
-
-

„Ovaj obred (pranje nogu) ne govori toliko čovjekovom razumu koliko njegovom srcu i duši. On je potreban njegovoj moralnoj i duhovnoj prirodi. Da ovaj obred nije bio potreban Njegovim učenicima, Krist ga ne bi uveo i uključio u posljednju večeru. Kristova je želja bila da učenicima ostavi obred koji im je upravo bi potreban – da ih osloboди od rituala i ceremonija koje su oni do tada poštivali i smatrali bitnim, a koji su prihvaćanjem Evandjela izgubili svaku silu. Nastavljanje tih obreda i ceremonija bila bi uvreda za Gospoda.“ — *Biblijski komentari*, 5, str. 1139, 1140.

„U galacijskim je crkvama otvorena, neprikrivena zabluda nadomještala evanđeosku vijest. U biti je Krist, pravi temelj vjere, bio zamijenjen zastarjelim obredima judaizma.“ — *Sketches From the Life of Paul*, str. 190.

5. RAD LJUBAVI

- a. **Što svi možemo naučiti iz Pavlovih blagih poziva? Galaćanima 4:11–18.**
-

„Mudro postupanje s različitim umovima, u različitim okolnostima i uvjetima, posao je koji zahtjeva mudrost i prosuđivanje prosvijetljeno i posvećeno Božjim Duhom. Važna pouka koju mora naučiti svaki Kristov propovjednik jest da svoj rad treba prilagoditi okolnostima u kojima se nalaze ljudi kojima nastoji pomoći. Jednako su tako potrebne nježnost, strpljivost, odlučnost i čvrstina, ali ih treba primijeniti razumno.

Jedino kroz održavanje bliske veze s Bogom, Njegovi služe se mogu razborito suočiti sa svim iskušenjima i teškoćama koja se i dalje pojavljuju u crkvama.

Pavao je Galaćanima predstavio potpuno čisto Kristovo evanđelje. Njegova učenja su bila u skladu s Pismom; i Sveti Duh je svjedočio u njegovom radu. Zato je upozorio svoju braću i sestre da ne slušaju nikakva učenja koja bi se suprotstavljala istini koja im je bila otkrivena.“

— *Sketches From the Life of Paul*, str. 190.

- b. **Kako zakon i evanđelje ujedinjeni zajedno pružaju nadu?**
Galaćanima 4:19–21.
-

„Nijedan koji vjeruje u Krista Isusa nije rob Božjeg zakona; jer Njegov zakon donosi život, a ne smrt onima koji se pokoravaju Njegovim propisima. Svi oni koji shvaćaju da je zakon duhovan i da predstavlja silu koja otkriva i razobličuje grijeh, a ne prihvate iskupljenje pripremljeno za njih u iscjeljujućoj žrtvi Krista Isusa koji nas je izmirio s Bogom, nalaze se u stanju isto tako bespomoćnom kao i sam Sotona... Vjerom u Krista omogućeno je pokoravanje svakom načelu zakona.“ — *Manuscript Releases*, 8, str. 98.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Zašto je nužno govoriti o Kristu kad govorimo o Božjem moralnog zakonu?
2. Kako oni koji odbacuju ili Krista, ili zakon, nanose štetu samima sebi?
3. Kako mogu bolje potaknuti jedinstvo u Kristu s onima koji su različiti od mene?
4. Zašto bi bilo pogrešno da kršćani danas ponavljaju židovske obrede?
5. Kako mogu biti više poput Pavla u mom pristupu pridobivanju duša?

Kršćanska sloboda

UPAMTITE STIH: „Ta u Kristu Isusu niti što vrijedi obrezanje niti neobrezanje, nego vjera koja kroz ljubav djeluje.” Galačanima 5:6.

„Vjera koja radi kroz ljubav i pročišćuje dušu je sveta i oplemenjujuća sila za posvećenje koja treba omeštati i pokoriti neobuzdanu ljudsku prirodu.” — Medical Ministry, str. 316.

Predlažemo da pročitate: Patrijarsi i proroci, str. 145–147.

Nedjelja

21. studenog

1. ROBINJA PO TIJELU

a. Kako Abrahamovo iskustvo pokazuje duhovno ropstvo življenja u našoj vlastitoj, ograničenoj snazi? Postanak 16:1–4, 11, 12, 15; Galačanima 4:22–25.

„Abraham je bez pitanja prihvatio obećanje o sinu, ali nije čekao da Bog ispuni svoju riječ u svoje vrijeme i na svoj način. Da bi se ispitala njegova vjera u Božju silu, dopuštena je odgoda, ali on nije izdržao kušnju. Sara je, smatrajući da je nemoguće imati dijete u njenim godinama, predložila, kao plan kojim bi se mogla ispuniti božanska namjera, da Abraham uzme jednu od njenih sluškinja za drugu ženu. Mnogoženstvo je bilo tako rašireno da se prestalo smatrati grijehom, ali time se ništa manje nije kršio Božji Zakon, a bilo je i pogubno za svetost i mir obiteljskih odnosa. Abrahamov brak s Hagarom donio je zlo, ne samo njegovom vlastitom domu već i budućim naraštajima.” — *Patrijarsi i proroci*, str. 145.

„Abrahamov i Sarin nedostatak vjere doveo je do rođenja Jišmaela, do miješanja pravednog potomstva s bezbožnicima.

„Jišmael je bio prisiljen da izabere divlji, pljačkaški život pustinjskog vode... Narod koji je proizišao iz njega bio je nemiran, poganski narod” — Isto, str. 174.

2. SLOBODNA PREMA OBEĆANJU

- a. Kad su Abraham i Sara u potpunosti povjerovali u Božje obećanje o sinu, što se dogodilo i zašto? Postanak 18:11–14; 21:1, 2; Hebrejima 11:11.

- b. Poput čuda kojim je ostarjela Sara rodila dijete, opišite čudesnu prednost koja je omogućena djeci vjere. Galaćanima 4:26–28.

„I najveće grešnike Krist može uzdići iz ponora uniženosti i učiniti djecom Božjom i svojim priznatim sunasljednicima u besmrtnom nasljeđu.

Mnogi između obojenih potpuno su obeshrabreni. Pošto su vjekovima bili prezirani i odbacivani, postali su stoički ravnodušni prema svakoj patnji i svim životnim nedaćama. Većinom ih se smatra nesposobnima da shvate a još manje da prime Kristovo Evanđelje. Ali čudom božanske milosti oni se mogu promijeniti. Pod utjecajem Svetog Duha nestat će karakteristične sporosti u njihovom poimanju, zbog koje izgleda beznadan svaki napor u cilju njihovog uzdizanja. Um, otupio neaktivnošću i pomračen neznanjem, probudit će se. Nekadašnji robovi grijeha postat će slobodni. U njima će se probuditi i ojačati duhovni život. Nestat će sklonosti poroku i zlu i neznanje će biti nadvladano. Vjera koja radi kroz ljubav očistit će njihova srca i prosvijetlit će njihov um.” — 7. *Svjedočanstvo*, str. 229.

- c. Zašto su Hagara i Išmael morali biti potpuno izbačeni iz Abrahamovog kućanstva i koje dublje duhovne pouke koje možemo naučiti iz ovoga? Postanak 21:9–12; Galaćanima 4:29–31; Rimljanima 13:12.

„Da je Bog odobrio mnogoženstvo, ne bi uputio Abrahama da otjera Hagaru i njezinog sina. Time nas uči da ispravne i sretne odnose u braku treba uvijek cijeniti i održavati, čak i po cijenu velikih žrtava. Sara je bila prva i jedina istinska Abrahamova žena. Njoj su pripadala prava žene i majke i nitko drugi to u obitelji ne može imati. Ona je poštovala svojega muža, nazivala ga gospodarom, ali je bila ljubomorna što njegovu ljubav mora dijeliti s Hagarom. Bog nije ukorio Saru zbog njezinih postupaka, ali su anđeli prekorili Abrahama što se nije pouzdao u Božju moć, što ga je to odvelo k Hagari da je uzme za ženu i što je pomislio da će kroz nju biti ispunjeno obećanje.” — *The Story of Redemption*, str. 80.

3. OSLOBOĐENJE

- a. **Kako nas Pavao poziva da prihvatimo oslobođenje kroz Krista? Galaćanima 5:1.**
-

„Oni koji vjeruju u Krista i poslušni su Njegovim zapovijedima ne nalaze se pod ropstvom Božjeg zakona; za one koji vjeruju i poslušni su, Njegov zakon nije zakon ropstva, nego zakon slobode. Svatko tko vjeruje u Krista, svatko tko se oslanja na silu uskrslog Spasitelja koji je podnio kaznu izrečenu prijestupniku, svatko tko se odupire iskušenju i tko usred zla slijedi primjer Kristovog života će kroz vjeru u pomirbenu Kristovu žrtvu postati sudionik božanske prirode te pobjeći pokvarenosti koja se nalazi u svijetu zbog požude. Svaki onaj koji vjerom sluša Božje zapovijedi, dostići će stanje bezgrešnosti u kojem je Adam živio prije svog pada u grijeh.“ — *In Heavenly Places*, str. 146.

- b. **Koji poziv nam Pavao upućuje kako bismo ostali usredotočeni i izbjegli razdor uzrokovan zahtijevanjem više od onog što je zapisano? Galaćanima 5:2–4.**
-

„[Judaistički učitelji] su sve obraćene u kršćanstvo prisiljavali da se po pitanju obrezanja obvezno pridržavaju ceremonijalnog zakona. Oni su još uvijek tvrdili da su pravi Izrael i posebno privilegirana djeca Abrahamova te da sva obećanja dana njemu pripadaju njima. Iskreno su mislili da bi uzimanjem ovog obreda kao posrednika između Hebreja i kršćana uspjeli ukloniti mržnju prema kršćanstvu i pridobili veći broj Hebreja.

Svoj stav, koji je bio u suprotnosti s Pavlovim, opravdavali su tvrdnjom da je apostol, primajući neznabošće u crkvu bez obrezanja, sprječio veći broj Hebreja da ne prime kršćanstvo nego što je na taj način pridobio iz neznabožaca. Tako su oni opravdali svoje protivljenje rezultatima tihog i odmijerenog promišljanja priznatih Božjih slugu. Nisu se slagali s tim da Kristovo djelo obuhvati cijeli svijet. Išticali su da je On bio Spasitelj samo Hebreja; i da stoga neznabošći prvo moraju prihvati obrezanje da bi stekli pravo na prednosti Zajednice Kristove.“ — *Biblijski komentari*, 6, str. 1110, 1111.

4. POGREŠNO SHVAĆENA VJERA

- a. U čemo vidimo sažetak poniznog i vjernog Pavlovog stava? Galaćanima 5:5.

„Predajte svoj slučaj Gospodu i vjerujte u Njegovu Riječ. Vjeruje, o, vjerujte Riječi Božjoj i hodite prema vjeri, a ne prema onome što vidite. Iznova se posvetite Bogu. Budite vjerni i istiniti riječima 'tako kaže Gospod', i stanite čvrsto u slobodi koju vam je Krist dao oslobođenjem.“ — *The Upward Look*, str. 337.

- b. Kako je apostol često bio pogrešno shvaćen od strane neistomišljenika u Galaciji i drugim crkvama? Galaćanima 5:7–12; 1. Korinćanima 1:10–13.
-

„Apostolski savjet [u Jeruzalemu] je odlučio da obraćenici iz Hebrejstva mogu poštivati propise Mojsijevog zakona ako hoće, dok za obraćenike iz neznabوšta ti obredi ne trebaju biti obvezni. Opozicija se sada koristila ovim, ističući razliku između onih koji su držali ceremonijalni zakon i onih koji ga nisu držali, tvrdeći da su prvi bliži Bogu od posljednjih.

Pavle je zbog ovoga bio veoma uzbuđen. On podiže svoj glas u oštrom ukoru: 'Evo ja, Pavao, velim vam: ako se obrezete, Krist vam ništa neće koristiti' (Galaćanima 5:2). Pristalice shvaćanja da kršćanstvo bez obrezanja nema vrijednosti bili su veliki apostolovi protivnici i on se s njima sukobljavao u svakoj crkvi koju je osnovao ili posjetio: u Jeruzalemu, Antiohiji, Galaciji, Korintu, Efezu i Rimu. On je bio Bogom pozvan na veliko djelo: da propovijeda Krista i to raspetog; a obrezanje ili neobrezanje ne znače ništa. Pripadnici Judaističke stranke su Pavla smatrali otpadnikom koji je bio odlučan u namjeri da sruši zid podjele koji je, po njihovom mišljenju, Bog podigao između Izraelaca i ostalog svijeta. Oni su odlazili u svaku Crkvu koju je on organizirao, i svuda stvarali razdor i neslogu. Smatrajući da cilj opravdava sredstvo, širili su lažne optužbe protiv apostola, nastojeći da njegovo ime ozloglase i da mu unište ugled. Posjećujući crkve poslije upada tih zavidljivih i beskrupuloznih suparnika, Pavle je primjetio da ga mnogi od vjernika gledaju s nepovjerenjem, a neki čak i sa prijezirom.

Ta neslaganja u pogledu ceremonijalnog zakona i zasluga raznih propovjednika u izlaganju učenja o Kristu, zadavala su apostolu mnogo brige i napornog truda.“ — *Biblijski komentari*, 6, str. 1111.

5. KOJA VRSTA DJELA?

- a. Dok su obredni zakon i obrezanje bili dani od Boga sa svojom svrhom u vremenu starog Izraela, što svi koji prihvaćaju Krista kao jedini Izvor vječnog života moraju shvatiti? Galaćanima 5:6.
-
-

„Istinska vjera uvijek djeluje kroz ljubav. Kada gledate na Golgotu, to ne činite zato da biste smirili svoju dušu u neizvršavanju vaših dužnosti, niti da biste mogli biti uspavani, već kako biste stvorili vjeru u Isusa, vjeru koja će djelovati, čisteći dušu od prljavštine sebičnosti. Kada se vjerom uhvatimo za Krista, naš posao tek je otpočeo. Svaki čovjek ima pokvarene i grješne navike koje se moraju nadvladati žestokom borbom. Od svake se duše zahtijeva da se bori u borbi vjere. Ako je netko Kristov sljedbenik, on ne može biti osoba koja je prepredena, tvrdog srca i bez suošjećanja. On ne može biti grub u govoru. On ne može biti pun pompoznosti i samopoštovanja. On ne može biti tlačitelj, niti se koristiti oštrim riječima kako bi kritizirao i osuđivao.“

— *Odarbrane poruke*, 2, str. 20.

„Trud ljubavi proističe iz djela vjere. Biblijski vjera znači neprekidno djelovanje. 'Tako neka svijetli vaša svjetlost pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima'. 'Sa strahom i trepetom radite oko svoga spasenja! Da, Bog u svojoj dobrohotnosti izvodi u vama i htjeti i djelovati'. Trudimo se brižljivo da budemo revnosni u dobrom djelima. Jer Vjerni Svjedok kaže: 'Znam tvoja djela'

Iako je točno da samom aktivnošću u djelima ne možemo sebi osigurati spasenje, isto je tako točno da vjera koja nas ujedinjuje s Kristom potiče dušu na aktivnost.” — *Biblijski komentari*, 6, str. 1111.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Na koji način mi danas činimo pogreške slične odluci da Hagara rodi sina Abrahamu?
2. Koji blagoslov i dužnost su došli kad su Abraham i Sara više vjerovali Bogu?
3. Kako ja mogu biti u opasnosti da, kako bi možda zadobio veći broj obraćenika, ili dodajem ili oduzimam od onoga što je Bog napisao i zašto je ovo pogrešno?
4. Na koje načine ja možda uzrokujem razdor oko pitanja koja nisu važna za spasenje?
5. Što treba biti temeljna motivacija za sve što činim u životu?

Dar prve subote za izgradnju molitvenog doma u Szentesu, Mađarska

Mađarska je jedna od 50 država koje sačinjavaju multikulturalni europski kontinent. U povijesti Reformnog pokreta, Mađarska je imala značajnu ulogu. Tijekom događaja u Europi 1915. godine, Reformni pokret se počeo širiti iz ove države. Četvrti zasjedanje Generalne konferencije je također održano ovdje 1934. godine. Tijekom Drugog svjetskog rata, naša braća i sestre su mnogo propatili te su neki dali i svoje živote za svoju vjeru.

Naše članstvo je raslo i zahvaljujući mnogim naporima naših predaka danas imamo pet molitvenih domova u našoj zemlji. Tijekom posljednjih nekoliko godina, uspjeli smo renovirati jednu crkvu uz pomoć Darova prve subote i zbog toga smo zahvalni braći i sestrama širom svijeta za njihovu velikodušnost.

Jedan od najvećih problema u Mađarskoj je činjenica da dvije generacije nedostaju u našim redovima i zbog ovoga je teret za obnovu crkvenih zgrada te brigu o njima izvan naših mogućnosti. Božjom milošću, voljeli bismo izbjegći da ove terete prenesemo u istom obliku na iduću generaciju te im radje želimo pomoći da se mogu u potpunosti usredotočiti na misionarski rad u ovoj zemlji te u tom smjeru usmjeriti svoje talente.

Jedna od crkvenih zgrada koja najviše treba obnovu se nalazi u Szentesu, gdje imamo 15 članova te mnogo mladih ljudi raznih uzrasta koji s revnošću sudjeluju u svim misionarskim aktivnostima. Ova građevina je izgrađena zastarjelom tehnologijom i malena je. Postoji potreba ne samo za obnovom postojeće građevine, već i za njenom modernizacijom te proširenjem, a možda i izgradnjom ili kupnjom nove građevine. Što ćemo moći učiniti ovi o vašoj velikodušnosti.

„Sjetite se zatim potoka koji teče s planine osvježavajući žednu zemlju kroz koju protječe. Kakve blagoslove on širi! Netko bi mogao pomisliti da će tako velikodušno davanje iscrpsti njegove zalihe. Ali nije tako! Dio je velikog Božjeg plana da potok koji daje nikada ne osjeća nestašicu; iz dana u dan i iz godine u godinu on teče svojim putem stalno primajući i stalno dajući.“ — *Moj život danas*, str. 223.

Molimo se da vas Bog blagoslov i vjerujemo da će vam Bog vaš doprinos vratiti deseterostruko.

Vaša braća i sestre iz Mađarskog misionarskog polja

Hoditi u Duhu

**UPAMTITE STIH: „A velim: hodite u Duhu, pa nećete ugađati požudi tijela.”
Galaćanima 5:16.**

„Kad bismo svi slijedili korake Čovjeka s Golgote, naša ponosna srca bi bila pokorena Kristovom milošću. Ne bi postojalo prepirke i svađe među braćom i sestrama, nego bi u poniznosti naših umova jedni druge smatrali boljima od sebe. Vaša ljubav jednih prema drugima bila bi izražena kroz riječi i djela nježnosti, a ova hladna tvrdoća srca bi bila otopljena Kristovom ljubavlju.“ — *The Signs of the Times*, 9. March 1888.

Predlažemo da pročitate: 1. Svjedočanstvo, str. 612–620.

Nedjelja

28. studenog

1. POZIV NA SLUŽENJE

- a. Nasuprot praznom ispovijedanju religije, što je najjači dokaz koji pokazuje da smo dopustili da Božji zakon bude istinski upisan u našim srcima? Galaćanima 5:13, 14; Matej 5:43–48.
-
-

„Religija utemeljena na opravdanju djelima ne može dovesti dušu u skladnost s Bogom. Stroga i kruta pravovjernost farizeja, bez skrušenosti, nježnosti i ljubavi, grješniku je bila samo kamen spoticanja. Bili su slični soli koja je izgubila okus. U njihovom utjecaju nije bilo sile koja bi sačuvala svijet od pokvarenosti. Jedina prava vjera je ona „koja očituje svoju snagu ljubavlju” (Galaćanima 5:6) da očisti dušu i, slično kvascu, preobrazi karakter.“ — *Thoughts From the Mount of Blessing*, str. 53.

„Vjera radi kroz ljubav; ona čisti dušu. Nju prati poslušnost, vjerno ispunjavanje Kristovih riječi. Kršćanstvo je uvijek nešto veoma praktično; ono se može primijeniti na sve prilike stvarnog života. „Vi ste moji svjedoci.“ Kome? Svjetu. Kuda god idete trebate širiti sveti utjecaj. Neka Krist živi u vama, govorite o Njemu i otkrivajte ljepotu Njegovog karaktera.“ — *Poruke mladim kršćanima*, str. 200.

2. PAZIMO NA NAŠ STAV

- a. Koje upozorenje je dano protiv zle navike grubog kritiziranja drugih i zašto se ovakvo kritiziranje događa? Galaćanima 5:15; Psalam 59:12.
-

„Naše ja uvijek će imati visoko mišljenje o sebi. Kako ljudi gube svoju prvu ljubav, oni ne drže zapovijesti Božje, i zatim počinju kritizirati jedan drugoga. Ovaj duh će neprekidno težiti za tim da gospodari do kraja vremena. Sotona ga nastoji potaknuti kako bi braća u svom neznanju pokušala proždrijeti jedan drugoga. Bog se ne proslavlja već veoma obeščašće; Duh Božji se žalosti.

Sotona likuje zato što zna da ako uspije okrenuti brata protiv brata u crkvi i u službi, neki će postati tako malodušni i obeshrabreni da će napustiti svoju dužnost. Ovo nije djelo Svetog Duha; sila odozdo radi u odajama uma i u hramu duše da postavi svoje osobine tamo gdje trebaju biti Kristovi osobine.” — *Um, karakter i osobnost*, 2, str. 636, 637.

- b. Kako možemo biti oslobođeni od korijena podjele – zlobnih misli ? Efežanima 5:8; Kološanima 3:12–15.
-

„Neka svi koji govore da su kršćani otvore vrata svoga srca Njegovom Duhu i Njegovoj milosti; onda će Kristov mir vladati u njihovim srcima i biti otkriven u njihovim karakterima tako da neće biti ni nesloge ni svađe ni natjecanja; nećemo jedni druge gristi niti proždirati niti ćemo tražiti vlast. Velik i ozbiljan napor je potreban kako bismo živjeli Kristovim životom. Mi trebamo predstavljati Njegov milostivi duh i nikad ne dopustiti da naš primjer vodi ljudе činjenju zla.

Isus je bio ljubazan i dobrovoran. On je bio poslušan svim zapovijedima Svoga Oca, bez prigovaranja i bez preispitivanja svoje udobnosti ili ikakvog sebičnog interesa.” — *This Day With God*, str. 207.

„Hoditi u vidjelu znači donijeti odluku da ćeš planirati, poslužiti se snagom volje u ozbilnjom naporu kako bi predstavio Krista ljupkošću svog karaktera. To znači odbaciti svaku namrštenost. Ti danas trebaš biti zadovoljan što možeš kazati: 'Ja sam dijete Božje!' Gledaš li Isusa, postaješ li gledanjem sve sličniji Njemu? Hoditi u vidjelu znači napredovati i razvijati se u svojim duhovnim dostignućima...

„Kako je strašno zamračivati puteve bližnjih time što sebe obavijamo sjenom nezadovoljstva! Neka se svako stara o sebi! Nemoj druge optuživati za svoje karakterne slabosti...” — *Sinovi i kćeri Božje*, str. 200.

3. AKO SE PREMA NAMA POSTUPA NEPRAVEDNO...

- a. Kako su kršćani u svim generacijama opomenuti o ozbiljnim problemima koji su se događali u Pavlovom vremenu? 1. Korinćanima 6:1–8.
-

„[Pavao] je imao iskušenja kakva ti nisi nikada doživio niti ćeš biti pozvan da ih podneseš, a ipak nije na njih obraćao pažnju; on se nije bavio njima već je veličao milost Božju.“ — *Um, karakter i osobnost*, 2, str. 461.

„Kad se pojave problemi u crkvi, ne bismo trebali tražiti pomoć odvjetnika koji nisu u našoj vjeri. Bog ne želi da poteškoće u crkvi predstavljamo onima koji Ga ne poštuju. On ne želi da ovisimo o pomoći onih koji ne slijede Njegove principe. Oni koji daju povjerenje takvim savjetnicima pokazuju da nemaju vjeru u Boga. Njihovim nedostatkom vjere Gospod je obeščašen, a njihovi postupci čine štetu i njima samima. Pozivajući nevjernike da riješe poteškoće u crkvi, oni grizu i proždiru jedni druge te će 'jedni druge zatrti' (Galaćanima 5:15).

Ovi ljudi odbacuju Božji savjet te čine upravo ono što im je on zapovjedio da ne čine. Oni pokazuju da su odabrali svijet za svojeg suca i u nebu su njihova imena zapisana zajedno s nevjernicima. Krist je iznova razapet i izložen sramoćenju. Neka ti ljudi znaju da Gospod ne može čuti njihove molitve. Oni vrijedaju Njegovo sveto ime i On će ih prepustiti Sotoninim napadima dok oni ne uvide svoju pogrešku i ne potraže Gospoda kajući se za svoje grijehе.

Pitanja povezana s crkvom trebaju ostati u crkvi. Ako kršćanina netko vrijeđa, on treba biti strpljiv; ako ga netko prevari, on se ne treba žaliti građanskim sudovima. Radije neka podnese gubitak i nepravdu.“ — *Odabrane poruke*, 3, str. 299, 300.

- b. Ako se prema nama postupa nepravedno ili neljubazno u crkvi, što trebamo imati na umu? Rimljanima 12:19; Hebrejima 12:14, 15.
-

„Bog će se obračunati sa nevjernim članom crkve koji prevari svoga brata ili Božje djelo; kršćanin se ne treba otimati za svoja prava. Bog će se obračunati sa onima koji povrijede ta prava. [Rimljanima 12:19] O svemu ovome se vode zapisi i za sve ovo Bog objavljuje da će osveta biti Njegova.“ — Isto, str. 300.

„Svaki korijen gorčine mora biti uklonjen.“ — 5. *Svjedočanstvo*, str. 241.

4. TEMELJ ZA POBJEDU

- a. Na ljestvama kršćanskog usavršavanja, što dolazi prije strpljivosti i zašto? 2. Petrova 1:3–7.
-

„Neumjeren čovjek ne može biti strpljiv. Ne mora piti alkoholna pića da bi bio neumjeren. Grijeh neumjerenog jedenja, vrlo čestog jedenja, obilnog uzimanja bogate, nezdrave hrane, upropasta zdrav rad probavnih organa, utječe na mozak i izopačuje prosuđivanje sprečavajući razumno, smireno i razumno razmišljanje i postupanje. A to je plodan izvor problema u crkvi. Stoga se Božji narod, da bi postigao prihvatljivo stanje u kojem će Ga moći proslaviti u svojim tijelima i dušama, koje pripadaju Njemu, mora potpuno odreći ugađanja svojem apetitu i u svemu pokazati umjerenost.” — 1. *Svjedočanstvo*, str. 618, 619.

- b. Kako je Pavao sažeto opisao ključ pobjede u ovome području? Galaćanima 5:16.
-

„Nama je zapovjeđeno da razapnemo tijelo sa njegovim naklonostima i strastima. Kako bismo to mogli postići? Trebamo li nanositi bol svome tijelu? Ne! Moramo ukloniti želju za grijehom! Pokvarene misli se moraju protjerati. Svaka misao se mora dovesti u pokornost Kristu. Sve životinske sklonosti se moraju podložiti višim silama duše. Ljubav prema Bogu treba postati vrhovni vladar; Krist mora zauzeti nedjeljivo mjesto na prijestolju srca. Svoje tijelo moramo gledati kao Božje vlasništvo koje je On stekao otkupljenjem.

U iskustvu Danijela i njegovih drugova imamo primjer pobjede načela nad iskušenjem popuštanja apetitu. Ono nam pokazuje kako religijska načela pomažu mladim ljudima u postizanju pobjede nad strastima tijela i ostajanju vjernim Božjim zahtjevima, čak i kada se od njih traže velike žrtve...

Trebali bi razmisliti o riječima apostola kojima poziva svoju braću da, po milosti Božjoj, prinesu svoje tijela ‘u žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu’. To je pravo posvećenje. To nije samo neka teorija, osjećanje, to nisu samo prazne riječi, već živo, aktivno načelo, primijenjeno u svakodnevnom životu. Ono zahtijeva da naše navike pri jedenju, pijenju i odijevanju budu takve da čuvaju tjelesno, duševno i moralno zdravlje, tako da možemo prinsti svoja tijela Gospodu ne kao žrtvu koja je pokvarena rđavim običajima, već kao ‘živu žrtvu, svetu, ugodnu Bogu’” — *Reflecting Christ*, str. 144.

5. POSLUŠATI VODSTVO DUHA

- a. Što možemo naučiti iz Kristovih principa koji su usmjeravali Pavlov način nošenja s problemima u Galaciji? Matej 5:23, 24; 13:27–29.
-
-

„Lažni učitelji donosili su Galaćanima učenja koja su bila u suprotnosti sa Evandeljem Kristovim. Pavle je nastojao razotkrivanjem zablude ispraviti zabludjele. On je svim srcem želio odstraniti lažne učitelje iz Zajednice, ali je njihovom utjecaju bio naklonjen tako veliki broj vjernika da je izgledalo rizično poduzimati bilo što protiv njih. Postojala je opasnost da se izazove raspravljanje i razdor što bi moglo biti pogubno i veoma štetno za duhovne interese Zajednice. Zato je Pavle nastojao svojoj braći što upečatljivije predočiti koliko je važno da jedan drugome pomažu u ljubavi. On je naglasio kako se svi zahtjevi zakona u pogledu naše dužnosti prema bližnjemu ispunjavaju istinskom međusobnom ljubavlju. Upozorio ih je da popuštanjem međusobnoj mržnji i svađi, dijeleći se u stranke i ujedajući i proždirući se međusobno kao divlje životinje, mogu jedni drugima donijeti samo nesreću još u ovom životu a u budućnosti vječnu propast. Postoji samo jedan put da se spriječe i izbjegnu ova strašna zla, a to je upravo ono što apostol u ovoj svojoj poslanici nalaže: „Po Duhu hodite“. Da bi ostali u ljubavi i jedinstvu, morali su u svojim molitvama stalno tražiti vodstvo Svetog Duha.“ — *5. Svjedočanstvo*, str. 243.

„Moj brate, moja sestro, kad se pojavi sukob između tebe i nekog drugog člana Božje obitelji, slijediš li biblijske upute? Prije nego što dođeš Bogu u molitvi, ideš li do te osobe i razgovaraš li s njom u Kristovom duhu... [Matej 5:23] Tek tada možeš doći pred Boga čiste savjesti; jer si tako uklonio korijen gorčine.“ — *The General Conference Bulletin*, 1. April 1903.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Kako se Božji zakon ispunjava u svakodnevnom životu, čak i u sadašnjoj generaciji?
2. Što nadahnuti apostol naziva svezom savršenstva?
3. Zašto je važno izbjegi njegovanje korijena gorčine protiv drugih?
4. Kako samokontrola u apetitu potiče bolje odnose?
5. Kako ja mogu njegovati i poticati bolje odnose s ljudima koji se čine teški?

Tijelo protiv Duha

UPAMTITE STIH: „A koji su Kristovi, razapeše tijelo sa strastima i požudama.” Galaćanima 5:24.

„Uvjeti spasenja izloženi u Božjoj riječi su razumni, jasni i pozitivni, usklađeni s Božjom voljom i čistoćom srca i života. Mi moramo razapeti sebe sa svojim požudama. Moramo se očistiti od prljavštine tijela i duha, usavršavajući svetost u strahu Božjem.” — 1. Svjedočanstvo, str. 440.

Predlažemo da pročitate: 2. Svjedočanstvo, str. 133–136.

Nedjelja

5. prosinca

1. BORBA

a. Opišite borbu tjelesnog ljudskog srca kojemu je potrebno oslobođenje od osude kroz potpuno i stalno predanje Kristu. Galaćanima 5:17, 18.

„Naša ljubav prema Kristu bit će razmjerna dubini našeg osvjedočenja o grijehu, a po zakonu dolazi spoznaja o grijehu. Ali dok gledamo na sebe, pogledajmo na Isusa, koji je dao Sebe za nas kako bi nas očistio od svakog grijeha. Vjerom se uhvatite za Kristove zasluge, i krv koja čisti dušu će vas oprati. Što jasnije vidimo zla i opasnosti kojima smo izloženi, to ćemo biti zahvalniji za izbavljenje kroz Krista. Kristovo evanđelje ne daje ljudima dozvolu za kršenje zakona, jer su upravo kroz prijestup zakona otvorene ustave nevolja nad ovim svijetom.” — *Faith and Works*, str. 96.

„Posvećenje je svakodnevno djelo. Neka se nitko ne vara mišlu da će mu Bog oprostiti i blagosloviti ga ako prestupa ma koju od Njegovih zapovijesti. Namjerno činiti neki grijeh znači ušutkavati glas Duha i odvajati dušu od Boga. Usprkos svih religioznih ushićenja, Krist ne može stanovati u srcu koje prezire božanski zakon. Bog poštuje samo one koji njega poštuju.” — *The Sanctified Life*, str. 92.

2. DJELA TIJELA

- a. Navedite djela tijela koja spominje Pavao i objasnite zašto nam je potrebno ozbiljno upozorenje protiv njih. Galaćanima 5:19–21.
-

“[Krist] je podnio krivnju za prijestup i bio liшен prisutnosti Očeva lica sve dok mu se srce nije slomilo i život ugasio... Svaka duša koja ne želi sudjelovati u tako skupo plaćenom pomirenju mora osobno snositi krivnju i podnijeti kaznu za svoj prijestup.” — *Velika Borba*, str. 540.

- b. Zašto preljub (spolni odnos oženjenog muškarca i žene koja mu nije supruga ili udane žene i muškarca koji joj nije suprug) predstavlja prijestup Božjeg zakona? Izlazak 20:14; Hebrejima 13:4.
-

- c. Što moramo shvatiti o bludu (slično preljubu, ali se odnosi na nevjenčane osobe) te nečistoći i razvratnosti koja vodi do bluda? 1. Korinćanima 6:18; Matej 5:27, 28.
-

„Ovom narodu je povjerena najozbiljnija vijest koja je ikad povjerena smrtnim ljudima i on može silno djelovati na druge ako se hoće posvetiti kroz nju. Taj narod govori da stoji na uzvišenom stanovištu vječne istine i da se pokorava svim Božjim zapovijedima. I stoga, ako se ljudi odaju grijehu, ako čine preljub i blud, njihov zločin je deset puta veći nego kad to čine oni ljudi o kojima sam govorila, koji ne priznaju obaveznost Božjeg zakona.” — 2. *Svjedočanstvo*, str. 450, 451.

“[Sedma] zapovijed zabranjuje ne samo nečista djela već i tjelesne misli i želje, ili svako djelo koje ih potiče. Ne zahtijeva se samo čistoća u vanjskom životu već i čistoća tajnih namjera i osjećaja.” — *Patrijarsi i proroci*, str. 308.

- d. Kako je Bog spreman pomoći nam da pobijedimo? Matej 5:8; Psalam 51:5–7, 10.
-

„Sveti Duh čini srce čistim.” — *Želja vjekova*, str. 671.

3. DJELA TIJELA (NASTAVAK)

- a. Zašto je pogrešno nešto obožavati poput idola? Izlazak 20:1–6.
-

„Pod idolopoklonstvom [Pavao] nije mislio samo na štovanje idola, već na služenje sebi, na ljubav prema udobnosti, zadovoljavanje apetita i osjetila. Samo isповједanje vjere u Kristu, hvalisavo poznавanje istine, ne čini čovjeka kršćaninom. Religija koja nastoji samo zadovoljiti oko, uho i okus, ili odobrava popuštanje sebi, nije Kristova religija.” — *Djela apostola*, str. 317.

- b. Što moramo shvatiti o tome koliko je Bog uvijek mrzio sve vrste čarobnjaštva i vračarstva? Izlazak 22:18; Malahija 3:5; Otkrivenje 21:8.
-

„Već sam naziv čarobnjaštvo danas izaziva prijezir. Tvrđnja da ljudi mogu stupiti u vezu sa zlim duhovima smatra se bajkom iz mračnoga srednjeg vijeka. Ali spiritizam, čijih pristaša ima stotine tisuća, pa čak i milijuna, koji je prodro i u znanstvene krugove, koji se uvukao u crkve i naišao na naklonost i u zakonodavnim tijelima, pa čak i u kraljevskim dvorcima - ta silna obmana samo je oživljavanje, u novom ruhu, onoga u staro doba osuđenog i zabranjenog čarobnjaštva.” — *Velika Borba*, str. 557.

- c. Zašto su mržnja, nesloga, natjecanje, gnjev, poticanje sukoba, zavist i ubojstva toliko zla? 1. Ivanova 3:15.
-

- d. Kojim snažnim riječima je Krist osudio krivovjerja (vjerovanja koja nisu u skladu s „tako govori Gospod“)? Matej 15:9; Ivan 8:44.
-

- e. S kojom vrstom događaja su pijanstvo i uživanja povezani? Daniel 5:1–6, 26–28, 30; Matej 14:6–11.
-

4. PLOD DUHA

- a. Nasuprot djelima tijela, što Pavao navodi kao plodove Duha te zašto mi ne možemo sami odabrati koji će se plod lakše razviti u našem životu? *Galaćanima 5:22, 23.*
-

„Ako živimo vjerom u Božjeg Sina, u našem će se životu pokazati rodovi Duha i nijedan neće nedostajati.” — *Želja vjekova*, str. 676.

- b. Koja vrsta „ljubavi“ je plod Duha o kojem se ovdje govori? *1. Korinćanima 13:4–8, 13.*
-

„Bez obzira na to koliko visoko bilo znanje, onaj čije srce nije ispunjeno ljubavlju za Boga i bližnje, nije pravi Kristov učenik.” — *Djela apostola*, str. 318.

- c. Koja vrsta „radosti“ je plod Duha o kojem se ovdje govori? *Psalam 51:12; Ivan 15:10, 11; Hebrejima 12:2.*
-

„Postoje duše koje trebaju biti oživljene; postoje mnogi koji trebaju primiti radost spasenja u svoje duše. Oni su griješili, oni nisu izgrađivali ispravan karakter, ali Bog u njima želi obnoviti radost, radost Njegovih pomazanika.” — *The Upward Look*, str. 287.

- d. Zašto nam je potreban istinski mir i kako ga možemo zadobiti? *Rimljanima 5:1; Ivan 14:27.*
-

„A i svi koji hoće pobožno živjeti u Kristu Isusu, bit će progonjeni. (2. Timoteju 3:12) Ali ovo ne bi trebalo obeshrabriti niti jednu dušu. Što može duši pružiti takvu radost kao dokaz o oproštenju grijeha? Što joj može pružiti istinsku plemenitost ako ne moralna obnova Božje slike u čovjeku? Odakle može doći mir ako ne od Kneza mira? Kome se možemo obratiti za pomoć, ako ne Onome koji nam može dati svjetlost usred tame?” — *The Review and Herald*, 28. February 1899.

„Radost o kojoj Krist govori je radost što vidi duše spašene žrtvovanjem svoje slave, časti blaga i samog života. Spasenje čovjeka je Njegova radost.” — *2. Svjedočanstvo*, str. 686.

5. PLOD DUHA (NASTAVAK)

- a. Zašto dugo trpljenje (strpljivost) ima toliku vrijednost? Luka 21:19; Hebrejima 10:36; Otkrivenje 14:12.
-

„Kršćanin koji izložen tuzi i patnji pokaže strpljenje i vedrinu, koji se s nepokolebljivom vjerom mirno i spokojno suočava i sa samom smrću, može za Evandelje postići više nego što je mogao postići tijekom dugog života predanog rada.” — *Djela apostola*, str. 465.

- b. Zašto su blagost, dobrota, vjera i uzdržljivost neizostavne u životu kršćanina? Psalam 18:35; Luka 7:50; Filipljanima 4:5.
-

- c. Što moramo shvatiti o krotkosti i kako jedino možemo u svome životu manifestirati sve plodove Duha? Matej 5:5; Galaćanima 5:24; 1. Petrova 2:21–24.
-

„Krotkost je dragocjena vrlina, to je spremnost da se mirno i bez gunđanja podnose patnje i nevolje, spremnost da se izdrže iskušenja. Krotkost je strpljivo nastojanje da budemo vedri i sretni uslijed svih okolnosti. Onoga tko je posjeduje, krotkost navodi da uvijek i za sve bude zahvalan Gospodu. Krotkost čini čovjeka spremnim da podnese i razočaranje i nepravdu, a da ipak ne teži za osvetom.” — 3. *Svjedočanstvo*, str. 335.

„Isus, naš Otkupitelj, hodao je zemljom s dostojanstvom kralja; ipak je bio krotak i ponizna srca.” — *Odgovorno roditeljstvo*, str. 141.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Mi nismo spašeni držanjem Božjeg zakona, ali što moramo shvatiti o njemu?
2. Koja je cijena popuštanja grijehu i kršenja Božjeg zakona u pogledu braka?
3. Koja je cijena sudjelovanja u modernom spiritizmu i okultizmu?
4. Usporedite ljubav, radost i mir koji dolaze kroz Krista, s krivotvorinama ovog svijeta.
5. Kamo trebamo gledati kako bismo razvili sve plodove Duha?

Kad vidimo slabosti i pogreške

UPAMTITE STIH: „Ako živimo u Duhu, u Duhu i hodimo. Ne žudimo za ispraznom slavom, izazivajući jedni druge i zavideći jedni drugima.” **Galaćanima 5:25, 26.**

„Mi ne trebamo biti revni umjesto naše braće i u toj revnosti zanemariti djelo koje treba biti učinjeno za nas. Nečija tuđa pogreška neće učiniti naše greške ništa ispravnijima.” — *This Day With God*, str. 83.

Predlažemo da pročitate: 2. *Svjedočanstvo*, str. 50–55;

3. *Svjedočanstvo*, str. 93,94;

5. *Svjedočanstvo*, str. 246–248, 603–613.

Nedjelja

12. prosinca

1. MI I ONI

a. **Koji Pavlov poziv odjekuje do današnjeg vremena? Galaćanima 5:25, 26.**

„Oni koji nisu duhovni često naizgled imaju i pokazuju puno veću revnost od revnosti istinske Božje djece. Ovo je zbog činjenice da su odlučni u svojim namjerama i žele biti uspješni u svojim planovima. Oni kažu sami sebi: „Uložit ću svu energiju svog bića u ovaj plan i radit ću neprekidno dok ga uspješno ne ostvarim. Ustrajat ću dok ne nadvladam prepreke.“ Ali sva religija koju ovaj čovjek ima može se naći u ovom ambicioznom žaru za koji on smatra da slijedi Kristovu zapovijed. Ako ovo oduzmete, ništa ne preostaje. Oni su poput farizeja koji su davali desetak od mente, anisa i kima, ali su zapostavljali puno važnija pitanja zakona, osude, milosti i Božje ljubavi.” — *The Ellen G. White 1888. Materials*, str. 1374, 1375.

„Svi oni koji žele učiti od Krista moraju prvo ukloniti svu ljudsku mudrost. Duša mora biti očišćena od sve taštine i ponosa; mora se isprazniti sve što ju je držalo zaokupljenom i punom predrasuda, a Krist mora postati vladar srca. Neprekidna gorčina u duši koja nastaje zbog sebičnosti i samodostatnosti mora biti ukorena, a poniznost i blagost moraju zauzeti mjesto našeg prirodnog samopouzdanja.” — *Sermons and Talks*, 1, str. 271, 272.

2. UČENJE BOŽJEG PUTA

- a. Koju vrstu iskustva gotovo svi ponekad dožive? Psalam 69:5, 16–19.
-
-

„Kakva god bila tvoja strahovanja i kušnje, iznesi svoj slučaj pred Gospodina. Tvoj duh bit će ojačan da izdrži. Put će biti otvoren pred tobom da se oslobodiš ponuđenja i poteškoća.“ — Želja vjekova, str. 329.

- b. Imajući na umu tu stvarnost, opišite kako bismo trebali postupati prema osobi koja je učinila pogrešku. Galaćanima 6:1; Matej 18:15.
-
-

„Ako te žalosti što tvoji bližnji ili prijatelji rđavo rade na svoju štetu, ako su zapali u grijeh, pridržavaj se biblijskog pravila. „Pokaraj ga među sobom i njim samim“ (Matej 18:15). Ako se obraćaš onome koji po tvom mišljenju grieši, gledaj da mu se obratiš u duhu krotkosti i ljubavi; „jer srđnja čovječja ne čini pravde Božje.“ Grješnik se može izvesti na pravi put samo u duhu krotkosti, blagosti i nježne ljubavi. Budi uzdržljiva u svojim postupcima. Izbjegavaj sve što bi u tvom pogledu, pokretu, riječi ili glasu podsjećalo na gordost ili samopouzdanje. Čuvaj se riječi i pogleda koji bi uzdizali tebe ili bi tvoju dobrotu i pravdu isticali nasuprot onima koji grieše. Čuvaj se da ni izdaleka ne ispoljavaš podcenjivanje, uobraženost ili prijezir. Brižljivo izbjegavaj svaki znak ljuntnje, i mada treba otvoreno da govoriš, tvoje riječi ne smiju biti jetke i uvredljive optužbe, nego znak usrdne ljubavi. I iznad svega, u tvojim riječima ne smije biti ni sjenke mržnje ili zlovolje, ogorčenja ili grubosti. Iz srca punog ljubavi mogu se izlijevati samo dobrota i blagost. Svi ti dragocjeni plodovi neće te spriječiti da govoriš najozbiljnije i najsvečanije, kao da oči anđela počivaju na tebi, i kao da se nalaziš pred Božjim sudom. Imaj na umu da uspjeh upozorenja u velikoj mjeri ovisi od načina na koji je ono dato. Ne zapostavljam usrdnu molitvu kako bi se tvoj duh ispunio poniznošću, kako bi anđeli Božji djelovali na srca do kojih želiš doprijeti i omekšati ih nebeskim utjecajem do te mjere da tvoji napori urode plodom. Ako uslijedi uspeh, ne pripisuj to sebi u zaslugu. Samo Boga treba uzvisivati jer je On sve to učinio.“ — 2. Svjedočanstvo, str. 52, 53.

3. ZLATNO PRAVILO GOVORA

- a. **Što bi nam trebalo pomoći kako bismo se oduprli iskušenju da o nečijim pogreškama govorimo drugima? Luka 6:31; Izreke 25:9.**

„Ti se pravdaš što govorиш zlo o svom bratu, sestri ili susjedu pred drugima i što poduzimaš korake koje Bog osuđuje. Ti kažeš: „Eto, nisam nikome govorila dok mi nije tako teško palo da se više nisam mogla uzdržati.“ Šta ti je tako teško palo? Zar to nije zapostavljanje vlastite dužnosti i onoga „tako govari Gospod“? Bila si pod krivicom grijeha zbog toga što nisi otišla i iznijela prestupniku njegovu grešku nasamo. Ako nisi tako postupila, ako nisi poslušala Boga, mora ti biti teško, jer bi inače značilo da ti je srce okorjelo, da si bacila pod noge zapovijed Gospodnju i da u svom srcu mrziš na brata ili susjeda. I kakav put si izabrala da bi olakšala svoj teret? Bog te ukorava za grijeh što si propustila da ukažeš svome bratu na njegovu grešku, a ti se pravdaš i tješiš drugim grijehom - govorиш o greškama ovoga brata drugim osobama. Zar je ispravno tražiti rasterećenje na taj način što ćemo učiniti grijeh?“ — 2. *Svjedočanstvo*, str. 53.

- b. **Kad nekome iznesemo njegovu pogrešku, kako bi ta osoba mogla reagirati? Izreke 14:16. Što je ipak naša dužnost, bez obzira na rizik?**
-

„Pomozite onima koji lutaju, pričajući im o svojim iskustvima. Pokažite im kako su vam, kad ste i sami pravili greške, nadu i ohrabrenje pružili vaši suradnici svojim strpljenjem, dobrotom i spremnošću da pomognu.“ — *Zdravlje i sreća*, str. 494, 495.

„Možda će svi tvoji napor u spašavanju zabludjelih biti uzaludni. Oni ti mogu vratiti zlo za dobro. Možda će se prije razbjesniti nego ubijediti. Što će biti ako ne poslušaju dobar savjet i nastave rđavim putem kojim su pošli? To se često događa. Ponekad ni najblaži, ni najnježniji prijekor neće imati nikakvog djelovanja. U takvom slučaju, blagoslov koji si željela predati drugome savjetujući mu da podje putem pravde, da ne čini zlo nego dobro, vratiće se tebi osobno. Ako ljudi uporno nastave grijesiti, budi ljubazna s njima i prepusti ih svom nebeskom Ocu. Ti si rasteretila svoju dušu; njihov grijeh ne leži više na tebi, niti ti sudjeluješ u njemu. Ali ovako, ako propadnu, njihova krv će pasti na tvoju glavu.“ — 2. *Svjedočanstvo*, str. 53, 54.

4. PONIŽENI SVOJOM VLASTITOM SLABOŠĆU

- a. Zašto moramo pobijediti naviku i kulturu ogovaranja? Tit 3:2; Jakov 4:11.

„Ne govori zlo ni o kome. Ne slušaj zlo ni o kome. Ukoliko ne bude bilo slušača, neće biti ni opadača. Ako ma tko govori zlo u tvom prisustvu, ukori ga. Nemoj ga slušati, ma koliko njegovo ponašanje bilo ugodno a glas blag. On može izražavati naklonost, a ipak ubacivati prikrivene nagovještaje i tako uprljati nečiji karakter.

Odlučno odbijaj slušati, čak i ako se klevetnik žali da je osjećao teret i da je morao progovoriti. I zaista je to bio teret, teret proklete tajne koja rastavlja najbolje prijatelje. Idite vi koji se osjećate opterećenim i oslobođite se toga na način koji je odredio Bog. Najprije idite i ukažite svome bratu na njegove greške u četiri oka.” — 2. *Svjedočanstvo*, str. 54.

- b. Što se treba dogoditi jedino ako onaj koji je pogriješio odbija poslušati? Matej 18:16, 17.

„Ako ne bude bilo uspjeha, povedite sa sobom jednog ili dva prijatelja i obratite mu se u njihovom prisustvu. Ako i taj korak ostane bez uspjeha, kažite skupštini. Nijedan nevjernik ne treba saznati ni za jednu pojedinost te stvari. Obavještavanje skupštine je posljednji korak koji treba poduzeti. Takva stvar se ne smije razglašavati neprijateljima naše vere.” — 2. *Svjedočanstvo*, str. 54.

- c. Objasnite što može presuditi hoće li istinska obnova biti uspješna ili neuspješna. Galaćanima 6:2, 3.

„Imajmo na umu da djelo duhovne obnove predstavlja naš zadatak. Taj cilj nije moguće ostvariti u duhu oholosti, činovnički, i na zapovjednički način. Nemojte svojim ponašanjem govoriti: „Ja imam autoritet i hoću ga primijeniti”, nemojte zabludjelog obasipati bujicom optužbi i okrivljavanja. Nastoj zabludjelog ispraviti „duhom krotkosti, čuvajući sebe da i sam ne budeš iskušan”. U međusobnim odnosima sa svojom braćom u vjeri ne smijemo postupati tako da se oni osjećaju odbačenima, ne gurajmo ih u obeshrabrenost i očajanje, govoreći: „Razočarali ste me i neću se više truditi da vam pomažem”. Onaj koji se uzdiže u svojoj uobraženosti, smatrajući se veoma mudrim i jakim u svakom pogledu, a nije naklonjen potlačenima, ucviljenima i onima koji čeznu za olakšanjem, pokazuje na taj način farizejski duh i umotava se u haljine svoje samozvane dostojanstvenosti. On se zahvaljuje Bogu što nije kao ostali ljudi, vjeruje da je njegovo ponašanje zaslužno pohvale i da je isuviše jak da bi mogao podleći iskušenjima.” — 6. *Svjedočanstvo*, str. 398, 399.

5. UČENJE DUBLJE PONIZNOSTI

- a. Kako možemo izbjegići da naše svjedočanstvo o Kristu bude upropošteno? Galaćanima 6:4, 5.

„Jedno od najvećih prokletstava svijeta u kojem živimo (koje se zapaža svugdje i u Zajednici i u društvu) je težnja za prvenstvom. Ljudi su potpuno obuzeti nezajažljivom težnjom da se domognu vlasti i da postanu popularni. Na našu žalost i sramotu, taj duh se pokazuje i u redovima onih koji svetkuju subotu. Ali će uspješni u duhovnom pogledu biti samo oni koji se u Kristovoj školi nauče krotkosti i poniznosti.” — 6. *Svjedočanstvo*, str. 397.

„Onaj koji sebe u rasuđivanju i iskustvu smatra boljim od svoje braće i stoga prezire njihov savjet i opomenu, time očevidno pokazuje da je u opasnoj zabludi. Srce je vrlo prijevarno. O svom životu i karakteru on treba suditi prema biblijskim mjerilima... Svaki pojedinac će konačno morati sam za sebe stajati ili padati, ne prema mišljenju onih koji su za ili protiv njega, niti prema rasuđivanju bilo kog čovjeka, nego prema njegovom realnom karakteru u očima Božjim.” — 5. *Svjedočanstvo*, str. 247, 248.

- b. Kako naš utjecaj može drugima donijeti istinsku nadu? Galaćanima 6:6–10.

„Utjecaj ljubaznog i obazrivog ophođenja prema nestalnim, nerazumnim i nedostojnim neće se u potpunosti shvatiti sve do sudnjeg dana. Kad nađemo na nezahvalnost i izdaju svetog povjerenja u nama se probudi negodovanje i prijezir. Krivci to prirodno očekuju i spremni su na to. Međutim, ljubazna uzdržljivost ih iznenadi i često probudi njihova bolja osjećanja i težnju za plemenitijim životom.” — *Zdravlje i sreća*, str. 495.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Koje Luciferove osobine moraju biti iskorijenjene iz svakog kršćanina?
2. Prije razmišljanja o ispravljanju tuđih pogrešaka, o čemu prvo moram razmislići?
3. Zašto ne mogu preuzeti zasluge čak i ako se čini da su moje riječi nekome pomogle?
4. U kojim slučajevima sam ja poticao/poticala naviku i kulturu ogovaranja?
5. Zašto su trenuci najvećeg poniženja u mom životu mogli bili najkorisniji za mene?

Uzvisite križ

UPAMTITE STIH: „A meni se ničim nije hvaliti osim križem Gospodina našega Isusa Krista, po kojemu je svijet meni razapet i ja svjetu.” Galaćanima 6:14.

„Na Kristovom križu istaknuta je poruka Evanđelja... Hoće li članovi naše Zajednice držati svoje oči stalno upravljene na raspetoga i uskrslog Spasitelja, u kojem su usredotočene sve naše nade na vječni život? To je naša poruka, naš argument, naša doktrina, naša opomena nepokajanima, naše ohrabrenje za one koji tuguju – nada za svakog vjernika.” — Biblijski komentari, 6, str. 1113.

Predlažemo da pročitate: Djela apostola, str. 201–210.

Nedjelja

19. prosinca

1. ZNAČENJE VJEŠTE SLUŽBE

a. Što je bilo specifično u Pavlovoj službi? 2. Korinćanima 3:2, 6–9.

„Premda u ovo vrijeme ima mnogo propovjednika, jako su rijetki sposobni, sveti propovjednici – ljudi ispunjeni ljubavlju koja je živjela u Kristovom srcu. Oholost, samopouzdanje, ljubav prema svijetu, nalaženje pogrješaka kod drugih, ogorčenost i zavist plodovi su što ih donose mnogi koji isповijedaju Kristovu vjeru. Njihov život, u oštroj suprotnosti sa Spasiteljevim, često je žalosno svjedočanstvo o karakteru propovjednikova rada među obraćenicima.

Čovjek ne može doživjeti veću čast nego da ga Bog prihvati kao sposobnog propovjednika Evanđelja. Ali oni koje Gospodin blagoslivlja silom i uspjehom u radu za Njega ne hvale se. Oni priznaju da su potpuno ovisni o Njemu, svjesni da sami nemaju nikakve sile.” — *Djela apostola*, str. 328.

b. Koji događaj u Galiciji je otkrio nedostatak razumijevanja istinske službe od strane lažnih učitelja? Galaćanima 6:12, 13.

2. RAZMIŠLJANJE O RASPEĆU

- a. Objasnite što se događa ako naše umove i srca usmjerimo na razmišljanje o Kristovoj žrtvi za nas. Ivan 1:29.
-

„Ako se grješnike navede da ozbiljno pogledaju na križ, ako dobiju cijelovit pogled na razapetog Spasitelja, oni će shvatiti dubinu Božjeg milosrđa i grješnost grijeha.

Kristova smrt dokaz je velike Božje ljubavi prema čovjeku. Ona je jamstvo našeg spasenja. Uzeti kršćaninu križ bilo bi kao ukloniti sunce s neba. Križ nas dovodi bliže Bogu, miri nas s njim. Nepokolebljivom sućuti očinske ljubavi Jahve gleda na stradanje koje je podnio Njegov Sin kako bi spasio ljudski rod od vječne smrti, i onda nas prihvata u Ljubljenome.

Bez križa čovjek ne bi mogao imati zajednicu s Ocem. O njemu ovise sva naša nada. Od njega zrači svjetlo Spasiteljeve ljubavi, i kad grješnik u podnožju križa pogleda u Onoga koji je umro da bi ga spasio, on se može radovati naizrecivom radošću jer su mu grijesi oprošteni. Kad je kleknuo pred križem, dosegnuo je najviše mjesto koje čovjek može dosegnuti.

Zahvaljujući križu učimo da nas nebeski Otac voli beskonačnom ljubavlju.” — *Djela apostola*, str. 209, 210.

- b. S čime se Pavao susreo kad je propovijedao o križu? 1. Korinćanima 1:22, 23.
-

„U mislima mnoštva koje danas živi, golgotski križ je okružen svetim uspomenama. Svetе su misli vezane uz prizore raspeća. Ali u Pavlovo doba na križ se gledalo s osjećajem odbojnosti i užasa. Uzdizati kao Spasitelja ljudskog roda nekoga tko je umro na križu, prirodno će izazvati ruganje i protivljjenje.

Pavao je dobro znao kako će Židovi i Grci u Korintu gledati na njegovu vijest. „Mi propovijedamo Krista raspetog,” priznao je, „sablazan za Židove, ludost za pogane.” (1. Korinćanima 1:23) Među židovskim slušateljima bilo je mnogo onih koje će rasrditi vijest koju je nakanio navijestiti. Prema procjeni Grka, njegove će riječi biti potpuna ludost. Smatrat će ga slaboumnim što pokušava dokazati kako križ može imati ikakvu vezu s uzdizanjem ljudskog roda ili sa spasenjem čovječanstva.”

— Isto, str. 245.

3. SNAŽNIJI NEGO ŠTO MISLIMO

- a. Nasuprot protivljenju, što je Pavao ne samo propovijedao, nego i veličao kao najuzvišenije? Galaćanima 6:14. Zašto?
-

„Ali za Pavla je križ bio predmet najvećeg zanimanja. Otkad je zaustavljen u proganjanju sljedbenika raspetog Nazarećanina, nikad se nije prestao hvaliti križem. U ono vrijeme primio je objavu Božje beskonačne ljubavi koja se otkrila u Kristovoj smrti i u svojem je životu doživio čudesnu preobrazbu kojom su se svi njegovi planovi i namjere uskladili s Nebom. Od tog je trenutka znao da je novi čovjek u Kristu. Iz vlastitog je iskustva znao da kad grješnik upozna Očevu ljubav onakvom kakva je vidljiva u žrtvi Njegova Sina i pokori se božanskom utjecaju, dolazi do promjene srca i od tog trenutka Krist postaje sve u životu.” — *Djela apostola*, str. 245.

„Podigni križ, i tad ćeš vidjeti da u stvari on podiže i podržava tebe. Kroz nevolju, neimaštinu i tugu doći ćeš do snage. Vidjet ćeš da je križ sav odjeven milosrdjem, sažaljenjem, suosjećanjem i bezgraničnom ljubavlju. On će ti postati zalog besmrtnosti.” — 2. *Svjedočanstvo*, str. 47.

- b. Kako psalmist objašnjava postignuće križa? Psalam 85:10.
-

„Kad grješnik upozna Krista onakvog kakav je On zaista u svojoj biti, kao Spasitelja koji ima samilosti i razumijevanja za svakoga, njegovu dušu obuzima osjećanje sigurnosti i nade. Bespomoćna duša bez ikakvog ustručavanja pada pred Kristove noge. Nikakva sumnja ne pomračuje više predstavu o Kristu Isusu raspetome. Nevjerovanja je nestalo...

Ta žrtva je prinesena da omogući povratak u njegovo prvobitno savršenstvo. Čak i više od toga, ona omogućuje čovjeku potpuni preobražaj karaktera, čineći ga više nego pobjednikom.

‘A ja kad budem uzdignut sa zemlje’ kaže Krist, ‘sve će privući k sebi’. Ako ne postoji utjecaj povoljan u korist križa, on ga stvara. Kroz generacije koje su dolazile, istina za dotično vrijeme otkrivala se kao ‘sadašnja istina’. U Kristu raspetom na križu ispunilo se proročanstvo: ‘Ljubav će se i Vjernost sastati, Pravda i Mir poljubiti. Na taj način križ je pokrenuo svijet.’” — *Biblijski komentari*, 6, str. 1113.

4. JEDINSTVENA PERSPEKTIVA

a. Kako razmišljanje o križu mijenja naše živote? Ivan 12:32.

„Kada se um okreće prema križu Golgote, nesavršen vid razaznaje Krista na tom sramotnom križu. Zašto je On umro? Kao posljedica grijeha. Što je grijeh? Prijestup zakona. Tada se oči otvaraju kako bi mogle uvidjeti prirodu grijeha. Zakon je prekršen i ne može pomilovati prijestupnika. On je naš učitelj i on dosuđuje kaznu. Gdje možemo naći lijek? Zakon nas vodi ka Kristu, koji je bio podignut na križ kako bi mogao pripisati svoju pravednost palom, grješnom čovjeku, i tako svome Ocu predstaviti ljude zaogrnute Njegovim pravednim karakterom.“ — *Odabране poruke* 1. str. 341.

„Isus vidi krivnju prošlosti, govori da nam je oprošteno i mi Ga ne smijemo sramotiti sumnjajući u Njegovu ljubav. Taj osjećaj krivnje mora biti ostavljen u podnožju golgotskog križa. Osjećaj grešnosti zatrovao je izvore života i istinske sreće. Isus sada kaže: „Položi to sve na mene. Ja ću uzeti tvoje grijehu. Ja ću ti dati mir. Ne odriči se svojeg samopoštovanja jer sam te otkupio po cijenu svoje vlastite krvi. Ti si moj. Ojačat ću tvoju oslabljenu volju, uklonit ću tvoje žaljenje zbog grijeha.“ Okreni svoje zahvalno srce koje drhti u nesigurnosti prema Njemu i drži se nade pred sobom. Bog prihvata tvoje skrušeno, slomljeno srce i daruje ti besplatni oprost. Nudi ti posvajanje u svoju obitelj, svojom milošću želi ti pomoći u tvojoj slabosti, a dragi Spasitelj će te voditi korak po korak ako staviš svoju ruku u Njegovu i dopustiš Mu da te vodi.“ — *That I May Know Him*, str. 241.

b. Kako ovo djeluje na naše stavove i duhovno nas uzdiže? Job 23:16.

Gledajte, o, gledajte na križ sa Golgote; razmišljajte o kraljevskoj žrtvi koja pati umjesto tebe...

Božji sin je bio odbačen i prezren radi nas. Možeš li, imajući na umu križ i promatrajući okom vjere Kristovu patnju, pričati svoju priču o bolima i poteškoćama? Možeš li u svojem srcu željeti osvetu svojim neprijateljima dok s Kristovih blijedih i drhtajućih usana dolazi molitva za Njegove zlostavljače, Njegove ubojice – 'Oče, oprosti im; jer ne znaju što čine' (Luka 23:34) — Isto, str. 65.

5. NOVO STVORENJE

- a. Kako Pavao zaključuje svoju poslanicu Galaćanima? Galaćanima 6:15–18. Kakav utjecaj je ova poslanica imala na njih?
-

„Kad je Pavao prihvatio evanđelje Isusa Krista, ono je od njega stvorilo novo stvorenenje. On je bio potpuno promijenjen; istina koja je usađena u njegovu dušu mu je dala takvu vjeru i hrabrost u slijedeњju Krista da ga nikakvo protivljenje nije moglo uzdrmati i nikakva patnja obeshrabriti.“ —*Faith and Works*, str. 33.

„Apostolove ozbiljne i usrdne molbe nisu bile besplodne. Sveti Duh je djelovao velikom snagom i mnogi, čije su noge odlutale na stranputnicu, vratili su se svojoj nekadašnjoj vjeri u Evanđelje. Otad su živjeli nepokolebljivo u slobodi kojom ih je Krist oslobođio. U svojem su životu očitovali darove Duha – a to su bili „ljubav, radost, mir, strpljivost, blagost, dobrota, vjernost, krotkost, uzdržljivost“. Tako se proslavilo Božje ime i mnogo je novih vjernika u cijelom području pristupilo Crkvi.“ —*Djela apostola*, str. 388.

- b. Zašto ova poslanica treba snažno djelovati na naša srca danas? Matej 16:24–26.
-

„Trebam li se čuditi što je Pavao uskliknuo: „Bože sačuvaj da bih se ičim ponosio osim križem Gospodina našeg Isusa Krista!“ (Galaćanima 6:14) I mi se možemo hvaliti križem, prednošću da se možemo potpuno predati Onomu koji je sebe dao za nas. A tada, sa svjetlošću koja zrači s Golgotе obasjavajući naše lice, možemo poći da ovo svjetlo objavimo onima koji su u mraku.“ — Isto, str. 210.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Usporedite Pavlovo propovijedanje s propovijedanjem lažnih učitelja u Galaciji.
2. Na koji način bi događaji s Golgotе trebali snažno utjecati na mene?
3. Zašto nam često razmišljanje o križu može biti na blagoslov?
4. Dok gledamo na križ, što se događa s mojim problemima i poteškoćama?
5. Kako me ova poruka može oživjeti kao što je oživjela Galaćane?

Razlike u zalasku sunca po gradovima

OSIJEK	oduzeti 10 min	NOVSKA	oduzeti 4 min
POŽEGA	oduzeti 6 min	SPLIT	oduzeti 2 min
DARUVAR	oduzeti 5 min	RIJEKA	dodati 6 min
BJELOVAR	oduzeti 4 min	PULA	dodati 8 min

Zalasci sunca u lekciji odnose se na Zagreb

Bilješke

Razlike naziva knjiga u prijevodu

Varaždinske i Daničić-Karadžić
Biblije

- Postanak - 1. Mojsijeva
- Izlazak - 2. Mojsijeva
- Levitski zakonik - 3. Mojsijeva
- Brojevi - 4. Mojsijeva
- Ponovljeni zakon - 5. Mojsijeva
- Jošua - Jozue Nunova
- 1. Kraljevima - 1. Carevima
- 2. Kraljevima - 2. Carevima
- 1. Ljetopisa - 1. Dnevnika
- 2. Ljetopisa - 2. Dnevnika
- Izreke - Priče Salamunove
- Tužaljke - Plač Jeremijin
- Obadija - Abdija
- Hošea - Ozej
- Sefanija - Sofonija
- Hagaj - Agej

LISTOPAD 2021.

Datum	Jutarnja molitva	Večernja molitva	
1. Pet.	Psalam 22:1-5	Psalam 22:19-22	Velika borba s. 35/ Z.s. 18:36
2. Sub.	Psalam 22:23-25	Hebrejima 12:26-29	Velika borba s. 36/ Z.s. 18:34
3. Ned.	Ezekiel 11:13-17	Malahija 4:1,2	Velika borba str. 37
4. Pon.	Daniel 2:16-19	Malahija 4:6-8	Velika borba str. 38
5. Uto.	Daniel 2:20-23	Izajja 32:16-18	Velika borba str. 39
6. Sri.	Daniel 9:1-3	Otkrivenje 22:1-5	Velika borba str. 40
7. Čet.	Daniel 9:4-7	1. Korinćanima 2:14-16	Velika borba str. 41
8. Pet.	Daniel 9:8-11	1. Korinćanima 3:9-11	Velika borba s. 42/ Z.s. 18:23
9. Sub.	Psalam 27:4,5	1. Korinćanima 3:16,17	Velika borba s. 43/ Z.s. 18:21
10. Ned.	Daniel 9:12-14	Pon. zakon 11:26-28	Velika borba str. 44
11. Pon.	Daniel 9:15-17	Marko 3:8-11	Velika borba str. 45
12. Uto.	Daniel 9:18-22	Luka 5:5-8	Velika borba str. 46
13. Sri.	Psalam 51:1-7	Ezekiel 46:24-27	Velika borba str. 47
14. Čet.	Psalam 51:8-17	Tužaljke 3:31-33	Velika borba str. 48
15. Pet.	Psalam 37:3-6	1. Korinćanima 4:1,2	Velika borba s. 49/ Z.s. 18:10
16. Sub.	Psalam 34:3-8	1. Korinćanima 4:9-13	Velika borba s. 50/ Z.s. 18:08
17. Ned.	Psalam 34:17-22	Job 5:17-21	Velika borba str. 51
18. Pon.	Psalam 32:5-8	Filipljanima 2:5-8	Velika borba str. 52
19. Uto.	Psalam 42:1-5	1. Korinćanima 13:3-8	Velika borba str. 53
20. Sri.	Psalam 40:4-5	Psalam 62:5-8	Velika borba str. 54
21. Čet.	Psalam 61:1-5	Izlazak 34:6-8	Velika borba str. 55
22. Pet.	Psalam 66:16-20	1. Korinćanima 6:19,20	Velika borba s. 56/ Z.s. 17:58
23. Sub.	Psalam 63:1-6	1. Korinćanima 9:24-27	Velika borba s. 57/ Z.s. 17:56
24. Ned.	Psalam 40:8-11	Hebrejima 10:26-29	Velika borba str. 58
25. Pon.	Psalam 79:9-13	Izajja 9:6,7	Velika borba str. 59
26. Uto.	Psalam 80:14-18	Pon. zakon 33:25-27	Velika borba str. 60
27. Sri.	Psalam 84:5-12	Hebrejima 11:24-27	Velika borba str. 61
28. Čet.	Psalam 90:12-17	Matej 5:14-16	Velika borba str. 62
29. Pet.	Psalam 95:6,7	1. Korinćanima 10:1-4	Velika borba s. 63/ Z.s. 17:47
30. Sub.	Psalam 102:16-21	1. Korinćanima 10:9-13	Velika borba s. 64/ Z.s. 17:45
31. Ned.	Psalam 66:16-20	1. Petrova 1:10-12	Velika borba str. 65

* od 31. listopada zimsko računanje vremena

STUDENI 2021.

Datum	Jutarnja molitva	Večernja molitva	
1. Pon.	Psalam 109:26-31	1. Petrova 1:19-21	Velika borba str. 66
2. Uto.	Psalam 123:1-4	1. Ivanova 3:1,2	Velika borba str. 67
3. Sri.	Psalam 132:7-10	Postanak 12:13	Velika borba str. 68
4. Čet.	Psalam 140:6-8	Matej 7:26-29	Velika borba str. 69
5. Pet.	Psalam 141:1-5	Izajja 42:21-26	Velika borba s. 70/ Z.s. 16:37
6. Sub.	Psalam 140:6-13	Izajja 17:5-7	Velika borba s. 71/ Z.s. 16:35
7. Ned.	Psalam 141:8-10	Jeremija 31:33,34	Velika borba str. 72
8. Pon.	Psalam 142:5-7	Jeremija 31:35-40	Velika borba str. 73
9. Uto.	Psalam 143:1,2	Jeremija 32:13-19	Velika borba str. 74
10. Sri.	Psalam 143:8-11	Hošea 10:1,2	Velika borba str. 75
11. Čet.	Psalam 144:12-15	1. Korinćanima 4:1,2	Velika borba str. 76
12. Pet.	Izlazak 33:11-15	1. Ivanova 3:13-15	Velika borba s. 77/ Z.s. 16:28
13. Sub.	Izlazak 31:13-18	1. Ivanova 2:1-6	Velika borba s. 78/ Z.s. 16:27
14. Ned.	Jošua 2:2-5	Izreke 4:22-23	Velika borba str. 79
15. Pon.	Jošua 2:6-11	Hebrejima 2:9,10	Velika borba str. 80
16. Uto.	Jošua 2:12-15	Izajja 54:10-13	Velika borba str. 81
17. Sri.	Jošua 2:16-19	Jakovljeva 5:11,12	Velika borba str. 82
18. Čet.	Jošua 2:20-22	Rimljanima 8:26-28	Velika borba str. 83
19. Pet.	Jošua 6:20-24	Luka 6:32-36	Velika borba s. 84/ Z.s. 16:21
20. Sub.	Psalam 78:1-7	2. Korinćanima 10:4,5	Velika borba s. 85/ Z.s. 16:20
21. Ned.	Suci 4:5-8	Jakovljeva 1:19-24	Velika borba str. 86
22. Pon.	Suci 5:1-5	Jakovljeva 1:12-18	Velika borba str. 87
23. Uto.	Suci 5:20-23	Jakovljeva 1:2-6	Velika borba str. 88
24. Sri.	Suci 11:30-35	Jakovljeva 2:10-14	Velika borba str. 89
25. Čet.	Suci 13:9-14	Jakovljeva 2:15-23	Velika borba str. 90
26. Pet.	Suci 13:20-25	Jakovljeva 3:1-5	Velika borba s. 91/ Z.s. 16:16
27. Sub.	Psalam 79:8-13	Joel 2:11-14	Velika borba s. 92/ Z.s. 16:15
28. Ned.	Suci 16:17-21	Jakovljeva 3:6-10	Velika borba str. 93
29. Pon.	Suci 16:25-30	Jakovljeva 3:11-16	Velika borba str. 94
30. Uto.	Ruta 1:14-17	Jakovljeva 3:17,18	Velika borba str. 95

PROSINAC 2021.

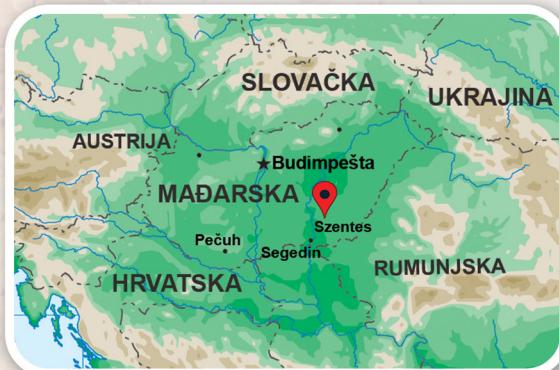
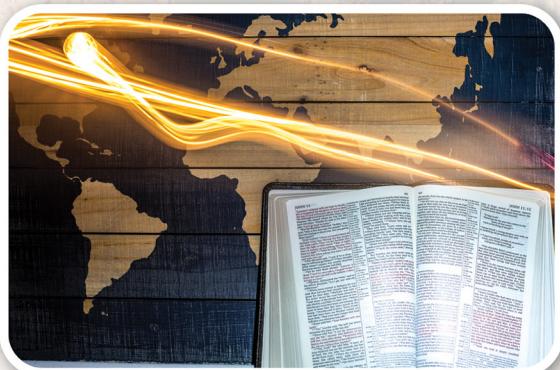
Datum	Jutarnja molitva	Večernja molitva	
1. Sri.	Ruta 2:2-6	Jakovljeva 4:1-4	Velika borba str. 96
2 Čet.	Ivan 1:1-5	Matej 6:24,25	Velika borba str. 97
3. Pet.	1. Ivanova 1:1-5	Matej 6:31,32	Velika borba s. 98/ Z.s. 16:12
4. Sub.	Ivan 1:6-12	Matej 6:33,34	Velika borba s. 99/ Z.s. 16:12
5. Ned.	Ivan 1:13-16	Matej 7:1-5	Velika borba str. 100
6. Pon.	Ivan 1:29-34	Matej 7:7-11	Velika borba str. 101
7. Uto.	1. Ivanova 1:6-10	Matej 7:12-19	Velika borba str. 102
8. Sri.	1. Ivanova 2:1-6	Matej 7:21-23	Velika borba str. 103
9. Čet.	Ivan 3:14-16	Matej 7:24-27	Velika borba str. 104
10. Pet.	Ivan 3:19-21	Matej 9:35-38	Velika borba s.105/ Z.s. 16:11
11. Sub.	1. Ivanova 2:15-18	Matej 10:5-8	Velika borba s.106/ Z.s. 16:11
12. Ned.	Ivan 4:13-15	Matej 10:16-23	Velika borba str. 107
13. Pon.	1. Ivanova 3:1-5	Matej 10:28-30	Velika borba str. 108
14. Uto.	1. Ivanova 3:11-16	Matej 10:34-39	Velika borba str. 109
15. Sri.	1. Ivanova 4:7-11	Matej 11:27-30	Velika borba str. 110
16. Čet.	1. Ivanova 4:15-21	Matej 12:30-32	Velika borba str. 111
17. Pet.	1. Ivanova 5:1-4	Matej 12:35-37	Velika borba s.112/ Z.s. 16:13
18. Sub.	1. Ivanova 5:7-12	Matej 13:37-42	Velika borba s.113/ Z.s. 16:13
19. Ned.	1. Ivanova 5:13-15	Matej 16:13-19	Velika borba str. 114
20. Pon.	2. Ivanova 1:6-9	Matej 18:1-6	Velika borba str. 115
21. Uto.	Ivan 6:32-37	Matej 18:10,11	Velika borba str. 116
22. Sri.	Ivan 6:47-51	Matej 18:19-22	Velika borba str. 117
23. Čet.	Ivan 6:53-58	Matej 19:27-30	Velika borba str. 118
24. Pet.	Ivan 8:29-32	Matej 21:21,22	Velika borba s.119/ Z.s. 16:16
25. Sub.	Ivan 8:56-59	Matej 21:42-44	Velika borba s.120/ Z.s. 16:16
26. Ned.	Ivan 9:4,5	Matej 25:1-8	Velika borba str. 121
27. Pon.	Ivan 10:9-16	Matej 25:9-13	Velika borba str. 122
28. Uto.	Ivan 10:27-30	Matej 25:33-40	Velika borba str. 123
29. Sri.	Ivan 12:20-25	Matej 25:41-46	Velika borba str. 124
30. Čet.	Ivan 13:33-35	Marko 2:25-28	Velika borba str. 125
31. Pet.	Ivan 14:23-27	Matej 28:1-6	Velika borba s.126/ Z.s. 16:21

Darovi prve subote

2. listopada
za crkvu u Odesi,
Ukrajina
(str. 4.)

6. studenog
za literaturu u
potrebitim poljima
(str. 30.)

4. prosinca
za izgradnju
molitvenog doma u
Szentesu, Mađarska
(str. 51.)